

TEMA BROJA

**DESET PUTA
PUNOLJETNA**

Impressum

ILEK-list učenika
OŠ "Vladimir Nazor", Sveti Ilija
Izlazi jednom godišnje.

ADRESA UREDNIŠTVA:

Osnovna škola „Vladimir Nazor“
Školska 7, 42 214 Sveti Ilija
Tel.: 042/734-210
skola@os-vnazor-svetiilija.skole.hr

ODGOVORNA UREDNICA:

Anđelka Rihtarić, ravnateljica

VODITELJICA NOVINARSKJE SKUPINE:

Magdalena Njegovec,
učiteljica Hrvatskoga jezika

SURADNICE:

Tatjana Slunjski, knjižničarka
Ljubica Barulek, učiteljica

VODITELJICA FOTO SKUPINE:

Gordana Šimunec, vjeroučiteljica

LEKTURA:

Maja Priher, učiteljica
Hrvatskoga jezika

ODABIR LIKOVNIH RADOVA I LOGO:

Dijana Piskač, učiteljica
Likovne kulture

GLAVNI UREDNIK:

Josip Plantak

UREDNIŠTVO:

Janja Huđek (8.a), Tena Sokol (8.a),
Matea Stolnik (8.a), Marija Hoić (8.b),
Veronika Furjan (8.b), Matko Cepanec
(6.a), Borna Jurišak (6.a),
Josip Plantak (6.b)

FOTOGRAFI:

Gordana Šimunec, Tatjana Slunjski,
Maja Priher, Sunčana Lelkić, Ljubica
Barulek, Jelena Keretić,
Ines Pranić Furjan,
Željko Uremović, Igor Puček,
Donata Rihtarić, Mihael Šinko (8.a),
Dunja Hrastić (8.a), Laura
Posavec-Lončarić (7.a),
Klara Požgaj (7.a), Filip Cmrečak (5.b)

NASLOVNICA I FOTOGRAFIJE GENERACIJE:

Rođendanska fotografija
Foto studio Plavec-Fiket

TISAK I GRAFIČKA OBRADA:

Tiskara Letis d.o.o.

CIJENA: 20 kuna

NAKLADA: 400

Zahvaljujemo svim učenicima, učiteljima
i dobročiniteljima koji na bilo koji način
sudjeluju u stvaranju našeg lista.

RIJEČ UREDNIKA

Drage čitateljice i čitatelji!

Na kraju smo još jedne školske godine koja je bila zahtjevna i puna događanja. Sve su to raščlani-

le i zabilježile pametne glave naših ustrajnih, marljivih učitelja i učenika, stoga mi je zadovoljstvo predstaviti novi broj Ilek.

Ove godine obilježavamo 180. godišnjicu, slavimo rođendan naše Škole. Tim su se povodom u Školi odvijale razne aktivnosti. Mnogi su se učenici i učitelji s veseljem potrudili da Škola blista u punom sjaju. Nudimo vam mnogo priloga na tu temu, a u uvodnome vam se dijelu, dragi naši čitatelji, obratila i ravnateljica Anđelka Rihtarić.

Ilek u ovome broju donosi mnogo zanimljivih priča, sjećanja i tajni naših djelatnika, ali i najstarije živuće učenice naše Škole. Sjećanje na osnovnoškolske dane s nama je podijelila i dr. sc. Blaženka Divjak, ministrica znanosti i obrazovanja. Pripremili smo fotografije svih učenika i djelatnika u školskoj godini 2018./2019., najbolje literarne radove koji su sudjelovali na Županijskoj smotri LiDraNo, projekte koje su učitelji s učenicima ostvarivali tijekom školske godine, uspjehe na natjecanjima i smotrama, top novosti i događaje. Na kraju lista možete se zabaviti na njemačkom, engleskom i našem materinjem jeziku. Uostalom, sami prolistajte naš Ilek i pročitajte ono što vas zanima!

Urednik Josip Plantak

Školska obitelj 2019.

Dragi učenici, učitelji, roditelji i prijatelji naše škole,

kad su prije 180 godina mudri vizionari osnivali školu u malome mjestu

Sveti Ilija, vjerujem da su pred očima imali mnoge naraštaje koji će prolaziti njezinim učionicama, hodnicima i našim legendarnim stubištem – *starim štengicama*.

Imali su pred očima i nas sadašnje – nasljednike duge i moćne rijeke tisuća učenika koji su, pod predanošću i ljubavlju svojih učitelja, u ovoj školi rasli, učili, sazrijevali i stasali u mudre i časne ljude. Imali su pred očima tu veliku rijeku kao snagu svoje zajednice i svoga kraja. I evo nas današnjih – nasljednika tih mudrih vizionara, koji upravo slavimo 180 godina postojanja naše škole. Trebamo slaviti svoje obljetnice – radi svijesti da nismo ovdje slučajno, radi

zahvalnosti svima koji su naporno i s vizijom radili prije nas. Trebamo znati odakle dolazimo kako bismo znali kamo trebamo ići.

Nakon 180 godina neprekinutoga djelovanja, škola u Svetome Iliji okuplja danas veliku obitelj od 242 učenika, 33 učitelja i stručna suradnika te sedam članova administrativno-tehničkoga tima. Iako još uvijek radimo u dvjema smjenama, uspješna smo škola, svojim učenicima osiguravamo produženi boravak, uz redovnu nastavu imamo 28 izvannastavnih aktivnosti, kvalitetnu učeničku zadrugu, uspješan školski športski klub, dva pjevačka zbora, pripremamo učenike za natjecanja u svim područjima, gdje postižemo izvrsne rezultate, provodimo mnoge projekte i održavamo projektne dane, često vodimo svoje učenike na izvanučionične oblike nastave, dodatno radimo i s učenicima kojima je potrebna pomoć u učenju i s onima koji žele znati više. Ono čime se osobito ponosimo jest da svo-

ju školu gradimo kao dobro mjesto: mjesto susreta i radosti, mjesto gradnje prijateljstva i poštovanja, mjesto povjerenja i rasta.

Mnogo radimo – i mnogo planiramo. Usudimo se i sanjati. Ono što nam je istodobno i plan i san jest gradnja nove škole. Vjerujemo da ćemo ovu vrijednu obljetničku godinu obilježiti upravo početkom gradnje nove školske zgrade.

Zahvaljujemo svim našim roditeljima, suradnicima, donatorima, poslovnim partnerima i predstavnicima lokalne zajednice na potpori i kvalitetnoj suradnji.

Zahvaljujemo svim našim učenicima i učiteljima na predanoj radu i suradnji. Svatko od nas ugrađuje svoj vrijedni kamenčić u divan mozaik stvaran 180 godina. Vjerujemo i želimo da taj mozaik raste i blista i dalje – idućim naraštajima škole u Svetome Iliji.

Sa zahvalnošću i ponosom čestitam svima našu vrijednu obljetnicu!

Vaša ravnateljica
Anđelka Rihtarić

U OVOM BROJU

Pozdravno slovo ravnateljice

Tema broja: Deset puta punoljetna

Škola bogate prošlosti

Ministrica Blaženka Divjak govori o svojim osnovnoškolskim danima

Nekad učenici, a danas učitelji i djelatnici Škole

Školska kuhinja nekad i danas

Intervju: U razredu nas je bilo 60!

Sjećanja bivših djelatnika Škole

Školske anegdote

Rođendanski projekti

Zbirka

Generacija 2018./2019.

LiDraNo 2019.

Naši školski uspjesi

Ilek izvještava

Školska događajnica

Engleski kutak

Njemački kutak

Zabavni kutak

180 godina školstva u Svetome Iliji

ŠKOLA BOGATE PROŠLOSTI

OSNUTAK ŠKOLE 1839. GODINE

Škola je kao redovna i stalna ustanova osnovana 1839. godine u vrijeme ilirskog pokreta, kada se počinju osnivati pučke škole s ciljem osnovnog obrazovanja naroda. Bila je smještena u staroj zgradi u kojoj su prije stanovali orguljaši. Učitelj je bio neki *Lovrecije*, crkveni orguljaš i općinski bilježnik, a usput se bavio i podučavanjem djece. Kao bilježnik imao je novčanu plaću, a kao orguljaš i učitelj plaću je dobivao u žitu i vinu. Škola se održavala od 8 do 12 sati. Školu su polazila djeca iz školske općine koja je tada obuhvaćala sela: Beletinec, Beretinec, Črešnjevo, Doljan, Križanec, Krušljevec, Ledinec, Poljana, Sveti Ilija, Seketin, Tomaševac i Žigrovec. Nastavni predmeti u pučkoj školi bili su: Nauk vjere, Materinski jezik, Računstvo, Zemljopis, Povijest, Fizika, Prirodopis, Krasopis, Geometričko oblikoslovlje, Pjeva-

nje, Gimnastika i Praktične upute o gospodarstvu. Djevojčice su još učile ručni rad i kućanstvo. Ove podatke o osnivanju škole naveo je u svojim bilješkama učitelj Vjekoslav Tepeš koji je službu učitelja obnašao od 1853. do 1881. On je prvi učitelj sa stalnom plaćom koja je školskim zakonom iz 1874. bila točno određena. Zabilješke učitelja Vjekoslava Tepeša o osnivanju škole prepisao je učitelj Stjepan Lukačić koji je u školi službovao od 1881. do 1888. On je prvi počeo voditi Spomenicu škole, i to od 1881. godine.

ŠKOLSKA ZGRADA KROZ POVIJEST

Prvi dio današnje školske zgrade izgrađen je 1845. godine. Zgrada se sastojala od jedne učionice i učiteljevog stana. Školska zgrada dograđivana je nekoliko puta. Na postojeću zgradu 1891. godine dograđen je kat pa je tako dobivena još jedna učionica. Novi dio škole

Prva učiteljica Milka Horvatin
(1892. - 1899.)

s četiri učionice, knjižnicom i prostorijom za tajnika i računovođu sagrađen je 1960. godine. Od te se godine nastava odvijala u 7 učionica. U jesen 1993. godine započeli su radovi na novoj dogradnji škole. U dograđenom dijelu predviđena je učionica za Tehničku kulturu, školska knjižnica, školska kuhinja s blagovaonicom, zbornica i prostorije za administrativno osoblje. Taj dograđeni dio škole svečano je otvoren 20. srpnja 1996., na blagdan Svetoga Ilije i Dan općine.

PROMJENA NAZIVA ŠKOLE KROZ POVIJEST

Najstariji podatak o imenu škole u Svetome Iliji datira iz 1839. kada se škola zvala Obća pučka škola u Sv. Iliji. Od 1925. do 1945. škola se zvala Državna osnovna škola u Sv. Iliji, od 1945. do 1961. Osnovna škola Ilija, a od 1961. Osnovna škola „Vladimir Nazor“ u Iliji. Od 1990. do danas škola nosi naziv Osnovna škola „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija.

Stara Dama 1891.

IZ BOGATE PROŠLOSTI ŠKOLE IZDVAJAMO...

Prema najstarijem podatku o broju učenika škola je 1850. godine imala 162 sposobnjaka (djeca sposobna za polazak u školu, ali ih roditelji nisu upisivali jer škola nije bila obavezna, a bili su im korisniji u obavljanju poslova u kući i na polju, a i jedna učionica i jedan učitelj bili su premalo za održavanje nastave s tolikim brojem djece) i oko 90 polaznika.

9. studenoga 1880. u 8 sati ujutro u Svetome Iliji bio je potres koji je trajao skoro jedan sat. Srušio je dimnjak i veliki dio krova škole.

U šk. god. **1881./82.** prvi je puta obavljeno cijepljenje učenika u dobi između 10 i 12 godina.

Do šk. god. **1882./83.** nastava se odvijala pod vođenjem jednog učitelja u jednoj učionici. U toj školskoj godini u školi je počela s radom opetovnica (škola koju su nakon završetka osnovne škole polazila djeca koja se nisu nastavila školovati kako bi se upoznali s poljoprivredom, trgovačkim i zanatskim poslovima) u kojoj su bila upisana 33 učenika.

Šk. god. **1883./84.** završila je 6. rujna cjelogodišnjim ispitom. Ujedno je 14 najmarljivijih učenika nagrađeno za svoj trud: troje toplim odijelima, a ostali knjigama.

Dogradnja škole 60-ih godina

1891. godine, u vrijeme dogradnje škole, nastava se odvijala u Beretincu u kući seljaka Andre Igrecu koji ju je za tu svrhu iznajmio za 50 forinti. Krajem listopada 1891. škola je preseljena iz Beretince u novu školsku zgradu s dvije učionice.

1892. u školu dolazi prva učiteljica Milka Horvatin. Radila je u školi od 1892. do 1899. godine.

U šk. god. **1897./98.** učitelj Josip Turzan u školi je osnovao tamburaški orkestar uvidjevši da dječaci dobro i rado sviraju tamburice.

1909./10. učenici prvi put imaju školske praznike na prijelazu iz prvog u drugo polugodište.

1913./14. odlučeno je da se škola proširi u trirazrednu jer je već nekoliko godina bio izražen nedostatak školskog prostora.

1925. škola je proširena u četverorazrednu. Te se godine u školi održavaju i kinoprojekcije.

1927./28. za potrebe škole u školskome je dvorištu izgrađen sanitarni čvor čime su poboljšani zdravstveno-higijenski uvjeti rada. U školi je prvi put obavljeno cijepljenje protiv šarlaha jer je puno djece oboljelo od te bolesti.

1929./30. škola je opremljena kinoaparatom s akumulatorom koji je dobro poslužio prilikom održavanja poljoprivrednog tečaja za mještane, prvog takve vrste na širem području Varaždina.

1931./32. uređena je školska knjižnica i uvedena kartoteka knjiga.

1935./36. u školu je uveden vodovod. Do tada su učenici i djelatnici pitku vodu uzimali iz bunara koji se nalazio na školskome dvorištu, a bio je udaljen 20 metara od školske zgrade.

1936. našu je školu posjetio bl. Alojzije Stepinac. Trag njegovog posjeta školi njegov je potpis koji se nalazi u najstarijoj Spomenici škole.

Razredi su bili brojni (1963.)

1937./38. siromašnija djeca dobila su materijalnu pomoć: tvornica *Tivar* darovala je platno, a Općina obuču.

1945./46. nastava je organizirana u tri smjene: prva smjena od 8 do 11 sati, druga od 11 do 13:30 i treća od 13:30 do 16:30 sati, a škola ima dvije učionice i 6 učitelja.

1956./57. škola iz šestogodišnje prelazi u osmogodišnju.

1957. škola je dobila prvog tajnika, Vladimira Medveda. Zbog pomanjkanja školskog prostora donesena je odluka o dogradnji školske zgrade.

1960. dovršeno je ponovno dograđivanje škole. Škola je dobila još četiri učionice pa se od te godine nastava odvijala u 7 učionica.

1965./66. škola je proširena za još jednu učionicu i zbornicu koje su adaptirane iz učiteljskog stana, tako da od tada postoji 8 učionica u kojim je radilo 16 razrednih odjeljenja u dvije smjene.

1967./68. na kraju školske godine svi učenici koji su postigli odličan uspjeh i bili primjerenog vladanja nagrađeni su knjigama. Od te školske godine u školi je zaposlen školski pedagog.

Štefica Hrebak,
ravnateljica škole 1990.-2009.

Škola danas

1974./75. u suradnji s klubom Prijatelja knjige školu je posjetila književnica Sunčana Škrinjarić.

1975./76. škola je po prvi put organizirala prijevoz učenika u zimskim mjesecima na relacijama Poljana-Beretinec-Ilija i Setketin-Križanec-Tomaševac-Ilija u oba smjera.

1978./79. uređeno je školsko igralište.

1983./84. počela je izgradnja centralnog grijanja i kotlovnice škole, a srušena je zgrada školske kuhinje u dvorištu škole.

1986./87. po prvi put formirana su tri paralelna odjeljenja u predmetnoj nastavi.

1987./88. prvi put uveden je Njemački jezik kao obavezan predmet u 4. i 5. razredu, a prije njega obavezan je bio Ruski.

1996./97. nakon dugo vremena ponovo je pokrenut školski list *Ilek* pod vodstvom učiteljice Anđelke Rihtarić.

2007./08. u našoj školi održano je Državno natjecanje iz Vjeronauka - Vjeronaučna olimpijada.

2009. za ravnateljicu škole izabrana je Anđelka Rihtarić, profesorica Hrvatskoga jezika koja je u školi radila na mjestu učiteljice Hrvatskoga jezika od 1996. do 2005. godine. Do 2009. školom je upravljala ravnateljica Štefica Hrebak.

2010. uređeno je školsko dvorište i postavljeni su opločnici.

2010./11. dolazi do velikih promjena u izgledu interijera škole. Nabavljeni su garderobni ormarići po hodnicima i novi namještaj po učionicama.

2013./14. u najstarijem dijelu škole obnovljeno je stubište.

2017. informatička učionica opremljena je novim računalima.

U proljeće **2019.** krenule su pripreme za izgradnju nove školske zgrade koja će, sudeći prema planovima, krenuti s radom u jesen 2021. godine.

*Pripremili članovi
Povijesne skupine i
učiteljica Martina Sedlar*

Povodom 180. obljetnice školstva u Svetome Iliji ministrica znanosti i obrazovanja, prof. dr. sc. Blaženka Divjak, prisjetila se početaka svoga školovanja

MOJI OSNOVNOŠKOLSKI DANI

U Osnovnu školu „Vladimir Nazor“ u Svetome Iliji upisana sam 1973. i svih sam osam godina provela u toj školi. To je razdoblje za mene bilo formativno, zanimljivo i uglavnom radosno. U razredu nas je bilo 37, više dječaka nego djevojčica. Međusobno smo bili jako povezani pa se i sada nalazimo svakih nekoliko godina da provjerimo kako smo i da se podsjetimo školskih dana.

U prva četiri razreda naša je učiteljica bila Štefica Stančić, vrlo zahtjevna, ali i brižna i stručna. Od nje sam puno naučila jer je znala koje temeljne vještine i znanja svi moraju usvojiti. Posebno strogo provjeravala je gramatiku i računanje. Tjelesni smo imali svega nekoliko puta na godinu jer je smatrala da ionako poslije škole stalno trčimo okolo pa ne trebamo još i u školi. Istina, u školu smo hodali i nekoliko kilometara dnevno, ali i to nam je bila prilika za igru, druženje, zanimljive razgovore i gumi-gumi uz cestu i u školskom dvorištu. O prvim simpatijama i ljubavima teško je pisati

ovoliko godina poslije, ali sigurna sam da se to nije puno promijenilo. Danas se valjda manje pišu pisma rukom, a više ljubavi teče društvenim mrežama.

U višim razredima također smo se mogli pohvaliti dobrim učiteljima, a posebno razrednikom Ivanom Dokom koji je odavao dojam strogog čovjeka, ali je stvarno vodio brigu o svim učenicima i uvijek nalazio izlaze iz teških situacija na jednostavan, ljudski način. U to vrijeme još uvijek nije „batina“ bila protjerana iz škole i nije se uvijek sve rješavalo razgovorom s učiteljima, tako da je bilo i manje lijepih dana u školi. O tome često razgovaramo kada se kao razred nađemo na obljetnicama završetka škole.

Ipak, u velikoj sam mjeri uživala u školi, a posebno u izvannastavnim aktivnostima: grupi naprednih matematičara, biologa, povjesničara, literarnoj i recitatorskoj grupi, zboru, dramskoj skupini, i posebno - folkloru. I sve mi je to poslije u životu bilo potrebno i pomoglo mi je. Sudjelovanje u

Ministrica Blaženka Divjak

školskim priredbama razbilo mi je strah od javnih nastupa, u dobroj knjizi uživam čitav život, a natjecanja su mi pomogla u odabiru mog budućeg područja profesionalnog rada i interesa. Međutim, nije mi odmah bilo jasno da ću studirati matematiku i fiziku jer sam pored prirodoslovlja voljela lijepu književnost i obožavala čitati.

Rastanak s osnovom školom i prijateljima iz razreda bio mi je posebno težak. I danas se sjećam svih učenika i učitelja te posebno programa koji smo pripremili za posljednji dan u školi. Obećali smo si da ćemo se uvijek nalaziti i družiti. Naravno, život nas je sve raspršio u različitim smjerovima i nismo se nastavili družiti kako smo planirali. Međutim, mislim da smo svi postali dobri, pošteni, otvoreni i tolerantni ljudi. Za to su posebno zaslužni i naši učitelji i atmosfera pomaganja i prihvaćanja u školi.

*Ministrica znanosti i obrazovanja
prof. dr. sc. Blaženka Divjak*

Prepoznajete li folklorošicu Blaženku?

Nekad učenici, a danas učitelji i djelatnici Škole

SJEĆANJA I ŠKOLSKJE ZGODE

Među današnjim učiteljima i djelatnicima Škole krije se njih desetero koji su bili i njezini učenici. S nama su podijelili svoja osnovnoškolska sjećanja i otkrili nam kako su se i zašto ponovno vratili u svoju školu.

Maštovita Ljubica

Još kao sasvim mala djevojčica maštala sam o tome da postanem učiteljica. U mojoj obitelji bilo je učiteljica pa sam imala uzore u svojim tetama kod kojih sam provodila zimske i ljetne praznike marljivo učeći. Moj otac bio je stolar pa mi je davao šperploče i daske na kojima sam pisala kre-

dom i njegovom tesarskom olovkom. Mama i baka poticale su me na urednost, red, kuhanje i ručni rad koji sam usavršila u školi zahvaljujući učiteljici Vesni Vrhari. Po uzoru na nju i ja sam danas jedna od voditeljica učeničke skupine Vezilja u našoj školskoj zadruzi Ilek. Voljela sam školu, svoje učiteljice i učitelje. Za uspješno učenje i uzorno vladanje dobivala sam niz pohvalnica. Tome su doprinijele i drage učiteljice Julijana Soldatek i Franjica Habunek. U 8. sam razredu od razrednice Štefice Hrebak dobila nagradu – knjigu za uspješno učenje i vladanje tijekom osmogodišnjeg školovanja. Išla sam na natjecanja iz Kemije i Crvenog križa. Već dugi niz godina radim kao učiteljica razredne nastave u školi čija sam i ja bila učenica. Zahvaljujući uzornim učiteljicama i učiteljima, postala sam ono što danas jesam – sretna i zadovoljna učiteljica koja s ljubavlju radi svoj posao i voli svoje učenike.

**Ljubica Barulek, učiteljica
razredne nastave**

**Blistavi
Jasenkin osmijeh**

Ljubav za učiteljski poziv rodila se još kad sam bila učenica ove škole, a završila sam je točno prije 40 godina. Svoju prvu učiteljicu Nadu pamtim s velikim poštovanjem jer me naučila čitati i pisati. Imala je kratku, plavu kosu. Uvijek je bila lijepo obučena, a nokti su joj bili dugi i lijepo ure-

đeni. To obično djevojčice prvo zapaze na svojoj učiteljici. Sada živi u Zagrebu. Nisam je vidjela više od 40 godina. U ovoj školi radim od 1990. godine. Upravo sam osmi put u prvome razredu, dakle započela sam s osmom generacijom učenika. U šali često govorim da ću ići u školu „do penzije“ jer nikako da dođem do osmog razreda. Prije ove škole radila sam i u drugim školama, ali ovdje mi je najljepše. U Svetome Iliji živim, tu imam obitelj, tu su moji korijeni. Postavši učiteljica, za školu sam se vezala za cijeli život. Volim svoj posao za koji je potrebno mnogo ljubavi, vremena i predanosti. Niti jedan dan nije mi isti, i upravo to najviše volim u svome poslu. Najsretnija i najponosnija sam kad moji učenici odrastaju u odgovorne, zrele, uspješne i sretne ljude. To mi je najveća nagrada za rad.

**Jasenska Mindek, učiteljica
razredne nastave**

Ljubav prema ručnome radu prenosi malim veziljama

Jasenska strpljivo odgaja već osmu generaciju prvaša

Nježna djevojčica Danica

Moje školovanje započelo je upravo ovdje, u ovoj istoj školi u Svetome Iliji. Kao učenica sjedila sam u ovim istim učionicama i klupama, učila prva slova i brojke, stjecala temeljna znanja i vještine. Čega se najviše sjećam iz svojih školskih dana? Najviše pamtim staze i krajolike kojima smo kao djeca svakod-

nevno pješačili od kuće do škole – od Poljane do Svetog Ilije i natrag. Pamtim prostrane zelene livade, miris pokošenog sijena, stare vrbe, potoke, drveni most, klimava brvna... i povrh svega taj pogled... Taj očaravajući pogled koji je dolje s livada pucao gore na školu i crkveni toranj na brežuljku. U dječjim očima bio je to pogled pun divljenja i strahopoštovanja. Tada još mnogo toga nismo razumjeli, ali smo već i te kako osjećali važnost, snagu i moć škole. Sjećam se i svojih učitelja. Bili su dobri i jednostavni ljudi koji su me u svemu podržavali, ohrabrivali, razumjeli, bilo im je stalo... Danas znam koliko je to bilo važno i neprocjenjivo za djevojčicu kakva sam bila – tiha, nježna, povučena, samozatajna... Voljela sam školu iznad svega. Voljela sam učiti. Obožavala sam knjige i mnogo sam čitala. Vrlo rano otkrila sam da predanim radom, učenjem i znanjem mogu promijeniti svoj život i postići gotovo sve što poželim. Željela sam postati stjuardesa ili učiteljica. Budući da su moji roditelji bili siromašni i nisu mi mogli priuštiti školovanje u velikom gradu, *biti stjuardesa* ostao je samo djetinji san, a *biti učiteljica* postalo je moja životna stvarnost. Prvo radno mjesto dobila sam u jednoj školi na otoku Cresu. Zavoljela sam učiteljski posao i shvatila da je to moj životni poziv kojem prirodno pripadam. Dvije godine kasnije vratila sam se natrag u svoju školu u Svetom Iliji gdje i danas radim. Biti učiteljica najljepši je posao na svijetu. To je uloga koju mi je dodijelio život i ja je nastojim odigrati najbolje što znam i mogu.

Danica Detič, učiteljica razredne nastave

Biti učiteljica, Daničin je životni poziv

Nestašni osmaš Darko

Draga moja Prijateljice, upoznali smo se davne 1969. godine. Tada sam Te prvi put ugledao, dodirnuo i osjetio Tvoj miris. Na početku našeg zajedničkog druženja često sam drhtao, ponekad zamuckivao, znojio se i bio bezvoljan. Ti si me uvijek ohrabivala, tješila i ukazivala na

moje pogreške. Ali i Ti si ponekad griješila. Sjećaš li se Božića 1976. godine? Na taj veliki blagdan Ti si radila. Imao sam osjećaj da ne mariš previše za moje osjećaje i osjećaje moje obitelji. Bio sam jako povrijeđen i toga dana nisam Ti došao niti blizu. Evo sada ću Ti nakon mnogo godina otkriti gdje sam i s kim sam bio. Bio sam s prijateljima ispod željezničkog mosta u Žigrovcu. Orehek, Gusta i ja frentali smo s namjerom da ti napakostimo. Imali smo jednu kokoš koju je Gusta pračkom ustrijelio pa smo ju ispekli. Samo da znaš, bio je to jedan od najljepših Božića u mom životu. Sjećam se da sam Te godine 1976. čak i udario, bacio u Tebe loptu i, kada to nisi vidjela, kredom sam pisao po Tebi. Ti si tada samo mudro šutjela, trpjela i smješkala se. Usprkos mojim dječjim nepodopštinama uvijek si me dočekala nasmijana i širom otvorenih vrata, a kada bih odlazio, uvijek si dugo gledala za mnom. Često sam Te, odlazeći, izdaleka promatrao. I moju djecu, Sandra i Lanu, prihvatila si, odgajala, obrazovala, pazila i mazila, možda čak i razmazila. Hvala Ti! I oni i ja Te volimo! Ove 2019. godine Ti slaviš svoj 180. rođendan, ali podsjećam Te da Ti i ja ove godine slavimo naš Zlatni pir. Da, dobro si pročitala! Ti i ja smo već 50 godina zajedno. Dragi moja Školice, moja prijateljice, budi i dalje ovako dobra, zdrava, čvrsta i postojana na svome brijegu. Čuvaj uspomene na naše zajedničke dane! Sretan Ti rođendan!

S ljubavlju,

Darko Meštrić, Tvoj bivši učenik, a danas učitelj razredne nastave

Ponosni učitelj Darko

**S prijateljicama
je uvijek veselo**

Sklapanje prvih prijateljstva, učenje i dječja igra moje su najljepše osnovnoškolske uspomene. No u djetinjstvu nam se može ponekad dogoditi i nesreća. Na kraju trećeg razreda pas me ugrizao za obraz. Dugo sam bila u bolnici, nisam mogla ići u školu, družiti se sa svojim prijateljima, a to mi je tada bilo najvažnije. Oporavak je trajao mjesecima. A onda je jednoga dana na moj kućni prag došla moja najdraža učiteljica Sanja Požgaj i još četvero prijatelja iz razreda. Bila sam presretna, a ujedno i prestrašena jer sam se bojala kako će me prijatelji gledati s obzirom na moju ozljedu. No taj mi je posjet bio jedna je od najljepših osnovnoškolskih uspomena. Od toga sam dana znala da i ja želim biti učiteljica i ostavljati tragove na dječjim srcima kakav je učiteljica Sanja svojim posjetom ostavila na mojem malom ranjenom dječjem srcu. Povratak u četvrti razred nije bio težak kao što sam očekivala. Sve je bilo kao i prije. Družili smo se, igrali gumi-gumi, fli-fla-flu i druge igre. Za to je bila zaslužna učiteljica Sanja koja je na roditeljskom sastanku zamolila roditelje da porazgovaraju sa svojom djecom i da im objasne kako mi je potrebna njihova podrška. Danas, kao učiteljici, najvažnije mi je da se prijatelji u razredu poštuju, da si pomažu,

igraju se i da budu sretna djeca. U lijepom sjećanju iz osnovnoškolskih dana ostala mi je i teta Ljerka. Ona nas je uvijek dočekala nasmijana i pomagala nam. U njezinom društvu osjećali smo se kao da smo svi mi njezina djeca. U višim razredima razrednica mi je bila učiteljica Martina Sedlar. Ona nas je naučila da upornošću i kontinuiranim učenjem možemo postići sve što želimo. U svoju osnovnu školu u kojoj danas radim kao učiteljica vratila sam se 2017. godine, nakon završenog studija, i to kao pripravnica svoje najdraže učiteljice, učiteljice Sanje Požgaj. Rad s djecom u razredu i suradnja sa svojim bivšim učiteljima, a danas kolegama, ispunjava me i čini sretnom.

Nikolina Cmrečak, učiteljica
razredne nastave

Učiteljica Nikolina na satu Povijesti

**Ponosna
prvopričesnica**

Velika zgrada i u njoj golema dvorana, oštar miris ulja kojim su bili premazani podovi sadašnje učionice broj 4 te strah od novog i nepoznatog trajno su mi se urezali u pamćenje onoga dana kada sam se kao prvašić prvi put susrela sa svojom školom u koju su išli i moji roditelji i njihovi pradjedovi. Tada su, krajem 70-tih, djeca prvih razreda bila podijeljena u tri razredna odjela. Na početku mi je bilo teško, no, uz predivnog učitelja Franju Pintarca, od učenice koja je prvi razred završila s mršavom četvorkom do završetka trećeg razreda postala sam odlična učenica. U višim razredima razrednica mi je bila učiteljica Slavica Gregurek. Ona je odlično vodila moj razred, znala sve o svakom učeniku, bodrila nas, poticala na rad i uspjeh. Iz ove su škole izašle, i još uvijek izlaze generacije budućih profesora, liječnika, radnika i zemljoradnika, generacije vrijednih, marljivih i poštenih ljudi. U svoju osnovnu školu, koju sam za-

vršila 1984., ponovno sam se vratila 2004. godine kao njezina tajnica. Radeći ovaj posao, mnogo bolje razumijem svoju djecu, ali i ostalu djecu, nego bih to mogla da sam na nekom drugom radnom mjestu u svojoj struci, a to me dodatno veseli. Moja škola, jedna od najstarijih škola u Varaždinskoj županiji, ponosno stoji već 180 godina na ovim brežuljcima, živi svoj „školski“ život i omogućava djeci pismenost, topao i siguran prostor za rad i učenje.

Anica Plantak, tajnica Škole

Zatrpana tajnica Anica

Brbljavica Maja

Jednom me zgodom nije imao tko čuvati pa sam na nekoliko sati završila u školi, u sestrinom četvrtom razredu. Sjedila sam u razredu i nisam željela ni razgovarati, ni crtati (mrzila sam crtanje), ni sudjelovati u bilo kojoj ponuđenoj aktivnosti. Sestrina učiteljica

Dragica Isailović, koja je te jeseni postala moja obožavana učiteljica, nakon mnogo godina priznala je kako se bojala mog dolaska u prvi razred. Moje je ponašanje promijenila teta Blaženka i šareni autobus u kojem smo polazili predškolu. Pretvorila sam se u brbljavicu i bez problema savladala prve školske dane, a i one nakon njih.

U petom mi je razredu razrednica postala učiteljica Ana Martinez. Pri prvom susretu rekla nam je rečenicu koju ponekad i ja govorim petama kojima postajem razrednica: „Budete li vi dobri, i ja ću biti dobra prema vama.“ Naša je razrednica bila pravedna i odlično je predavala Matematiku. Hrvatski jezik predavala mi je učiteljica Anica Abramović. Bila je stroga, ali zahvalna sam joj na znanju koje mi je prenijela te na ugrađenoj ljubavi prema kajkavskoj riječi i gramatici. Najdraži učitelj u višim razredima bio mi je učitelj Prirode, Biologije i Kemije, Antun Kučak. Imao je ogromno znanje, predavao je zanimljivo i nama razumljivo, a nadasve smo cijenili njegovu duhovitost i razumijevanje za nas. Svi smo bili razočarani kada je otišao raditi u Varaždin.

Najtužniji trenutak osnovne škole je dan kad smo saznali da je poginuo naš prijatelj iz razreda, Josip. Sjedio je sa mnom u sedmome razredu. Bio je odličan u Tehničkom. Objašnjavao mi je kako funkcioniraju sklopovi, a ja sam njemu pisala pjesmice za Hrvatski.

U osnovnoj sam se školi osjećala sigurno, motivirano i zadovoljno zahvaljujući učiteljima, društvu iz razreda i prijateljici Tanji. Školu sam napustila na četrini godine da bih joj se ponovno vratila na prvoj godini fakulteta, u danima prakse. Najveća želja bila mi je zaposliti se u mojoj školi. Ostvarila se krajem 2002. godine. Ovdje se osjećam kao kod kuće i teško mi se zamisliti u nekoj drugoj školi. Upoznavanje i suradnja s mnogim učenicima, roditeljima i kolegama, a ponajviše stečena prijateljstva obogatila su moj život. Što više poželjeti?

Maja Priher, učiteljica
Hrvatskoga jezika

I kao učiteljica uživa u školskim klupama

Djevojčica Maja

Osnovnu školu u Svetome Iliji pohađala sam od 1984. godine do 1993. Nakon završenog fakulteta, 2004. godine zaposlila sam se u toj istoj školi kao učiteljica Njemačkog jezika. Zahvalna sam za svaki trenutak proveden u ovoj školi – nekad kao njezina učenica, a danas kao učiteljica. Moje vri-

jeme školovanja obilježile su svakodnevne dugačke šetnje od kuće do škole i natrag, zajedno s prijateljima iz sela. Na putu do škole i natrag na livadama smo brali cvijeće ili jeli trešnje. Zimi smo često hodali putovima prepunih snijega. Kad smo stigli kući i napisali zadaće, nalazili smo se na ulici, vozili bicikle, odlazili u šumu, provodili sate na svježem zraku u svako godišnje doba. Svima nama bilo je važnije vrijeme koje smo provodili izvan škole, baš kao i većini današnjih

učenika. Ali to ne znači da nam je u školi bilo loše. Veselo smo išli u školu i veselo smo iz nje izlazili. Boravak u školi u meni je uvijek izazivao, a izaziva i danas osjećaj topline, sigurnosti, učenja i zabave.

Maja Majnarić, učiteljica
Njemačkoga jezika

Učiteljica Maja njemački govori

Monika stisnuta uz učiteljicu koja pruža sigurnost

Pronađite osnovnoškolku Sunčanu (u 1. je redu)

U 1. razred Osnovne škole „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija krenula sam 1993. godine. Sve mi je bilo novo, nepoznato i zanimljivo. Jedino mi je učiteljica pružala osjećaj sigurnosti. Postupno sam tijekom godina uvidjela svoje zanimanje za posao učitelja. Svaki novi učitelj me dodatno zainteresirao. Učitelji su mi uvijek bili potpora. Hrabrili su me i poticali. Osnovna škola mi je pružila odlične temelje za upis u srednju školu. Pomno sam je birala, znajući kakvi su moji planovi za daljnje školovanje. Upisavši Učiteljski fakultet, vraćala sam se svake godine natrag u svoju školu kako bi mi moji nekadašnji učitelji bili mentori. Uvijek sam se osjećala dobrodošlo i svake sam se godine rado vraćala. Slušala sam njihove savjete, razgovarala s njima. Završivši fakultet, životni me put odveo u drugom smjeru, ali moje me srce vuklo u moj rodni kraj, u moju školu u Svetome Iliji gdje sam učiteljica već 4 godine. Ponosna sam što sam bivša učenica ove škole, a još sam ponosnija što ću kao učiteljica novim generacijama učenika pružati nova znanja, biti im potpora i pomoći im da odaberu dobar i ispravan put u svojem životu.

Monika Copak, učiteljica
razredne nastave

Kad god mi netko spomene osnovnu školu, najprije se sjetim svoje prve učiteljice Marije Milutina. Uvijek je na nastavu dolazila lijepo obučena, sređena i svaki je dan nosila cipele s visokom potpeticom. Sjećam se da sam stalno gledala njene cipele i razmišljala kako ću ih i ja jednoga dana nositi. Tako se vjerojatno i rodila moja ljubav prema cipelama, ali i učiteljskom poslu. Učiteljica Marija bila je puna topline, ljubavi i razumijevanja prema nama učenicima i zbog nje sam već od nižih razreda znala da i ja želim postati učiteljica. Moja mentorica Maja Priher tada je radila u školskoj knjižnici. Sjećam se kako mi je jednom prilikom rekla da ću je jednoga dana zamijeniti u tom poslu. Ipak, dolaskom u više razrede zavoljela sam predmet Hrvatski jezik zahvaljujući strogoj, ali pravednoj učiteljici Anici Abramović i naposljetku odlučila upisati studij hrvatskoga jezika. Sada, deset godina kasnije, vratila sam se u školske klupe male škole u Svetome Iliji, ali u ulozi o kojoj sam oduvijek sanjala – kao učiteljica Hrvatskoga jezika. Iako sam ovdje samo privremeno, nadam se da ću i ja svojim učenicima ostati u jednako lijepom sjećanju kao što su i meni ostali moji osnovnoškolski učitelji.

Sunčana Lelkić, učiteljica
Hrvatskoga jezika, stažistica

Učiteljica Monika potpora je učenicima u produženom boravku

Ponovno u školskoj klupi stare škole

O našoj školskoj kuhinji nekad i danas govore snaha i svekrva

MALE TAJNE VELIKIH MAJSTORICA KUHINJE

Prolazeći kraj školske kuhinje, svi osjetimo neodoljive mirise koji se iz nje šire i mnogo puta razgovaramo, nagađamo ili pročitamo što je toga dana na meniju. Ukusna i zdrava jela našim učenicima i djelatnicima škole priprema naša samozatajna, ali odlična školska kuharica Snježana Sokol koja s ljubavlju priprema školske obroke baš kao što je to prije nje u našoj školskoj kuhinji radila njezina svekrva Ana Sokol, zvana teta Anča.

Dobru i vrijednu djecu uvijek sam nagrađivala dodatnom porcijom

Kad sam davne 1964. godine počela raditi u školi kao školska kuharica, nije bilo raznovrsnih obroka koje bih mogla ponuditi djeci, ali su se djeca uvijek veselila onome što su dobila. Počeci su bili teški jer nije bilo prostora i kuhinja se nalazila na više lokacija. Najprije je bila u dvorištu škole u jednoj maloj prostoriji u kojoj se ložilo na drva, potom u zgradi današnje Općine na Trgu Josipa Godrijana. Sva pripremljena hrana morala se no-

siti u školu i po lijepom i po ružnom vremenu. Kuhinja je jedno vrijeme bila i u prostoru današnje sportske dvorane. Unatoč teškim uvjetima rada djeca su redovito dobivala užinu i rado su pomagala u pripremi hrane. Najviše su se radovali grahu sa zeljem, krafnama i čaju. Voljela sam pripremati hranu, a kada je pripremate djeci, nema ničeg ljepšeg. Dobru i vrijednu djecu uvijek sam nagrađivala dodatnom porcijom. U školi sam radila 36 godina, i to u dvije smjene i nije mi bilo teško. Budući da živim nedaleko od škole, kad god prođem pored nje, rado se sjetim godina provedenih u njoj.

Ana Sokol, bivša školska kuharica, svekrva

Najviše se veselim dječjem osmijehu nakon ukusnog obroka

Ima li ičeg ljepšeg od radnog mjesta udaljenog nekoliko koraka od vlastite kuće? U školi su 2000. godine tražili novu kuharicu jer je moja svekrva otišla u mirovinu. Prijavila sam se i primljena sam. U početku nije bilo puno hrane na izbor. Uglavnom se kuhalo grah varivo, mazala pašteta na kruh i

Teta Snježka voli ponuditi zdravu kuhinju današnjim učenicima

slagali se sendviči. Danas se trudimo da djeca jedu zdraviju hranu kako bi što duže mogla biti koncentrirana i aktivna na satu. Na je-lovniku ima više zelenila i kuhanih obroka ili kako se kaže „obroka na žlicu“. Pahuljice u voćnom jogurtu sa svježim voćem, raznovrsne miješane salate, povrće, pečena jaja sa šunkom, školsko mlijeko i voće nađu se često na meniju školske kuhinje. Nažalost, djeca se zdravoj kuhinji baš i ne vesele, ali mi se u školi trudimo i voljeli bismo da je s vremenom prihvate. Treba dati priliku novim okusima. Najviše se ipak veselim dječjem smiješku nakon finog i ukusnog obroka.

Snježana Sokol, naša školska kuharica, snaha

Teta Anča 36 je godina bila školska kuharica

Intervju s Marijom Mindek, najstarijom živućom učenicom naše škole

U RAZREDU NAS JE BILO 60!

Naša škola ove godine slavi 180 godina postojanja. Povodom ovog velikog jubileja razgovarali smo s najstarijom učenicom koja je po-
hađala našu školu. Ona će ove godine proslaviti 95. rođendan.

Kakvo je bilo vaše djetinjstvo?

Rođena sam 1924. u Beretincu. Imala sam četvero braće i dobro djetinjstvo. Stalno smo se igrali. Nije bilo nikakvih igračaka. Radi-
li smo lopte od dlake i krpa. I lut-
ke smo radili od krpa. Bilo nas je
puno u obitelji i u selu pa smo se
družili.

Koliko je bilo razreda kada ste išli u našu školu?

Tada su bila četiri razreda, a u mo-
jem razredu nas je bilo šezdeset.
Petero nas je sjedilo u jednoj klu-
pi u dva reda, a u sredini je bio
prostor kojim je učiteljica hodala.
Tada su u školi bile dvije učionice
i dvosmjenska nastava. Prvi i dru-
gi razred bili su ujutro, a treći i če-
tvrti poslijepodne pa su se izmje-
njivali. Najviše se sjećam drvenog
stubišta.

Kakvi su bili uvjeti rada i učenja?

Imali smo pločicu, kamenčić i spu-
žvu. Kad smo jedno napisali, mo-
rali smo to obrisati i pisati drugo.
Ništa što smo pisali nismo nosili
doma. Imali smo samo udžbenik iz
Hrvatskoga jezika i računicu iz Ma-
tematike. Te knjige smo nosili u lo-
gožarima (pletenim cekerima).

Koliko ste razreda završili?

Četiri.

Kakva vas sjećanja vežu za vašu učiteljicu?

Moja učiteljica bila je Dragica Tur-
zan. Sjećam se da je bila jako sitna

žena i jako dobra, osim za one koji
su bili zločesti. Oni bi dobili packe.

Gdje su učitelji tada živjeli?

Učitelji su imali svoje stanove u
prizemlju škole gdje se danas na-
laze učionice broj tri i četiri. U ško-
li je bila jedna čistačica i domari-
ca, gospođa Holi. Ona je i ložila jer
smo se grijali na drva.

Kakvi su bili učitelji?

Učitelji nisu bili strogi, ali su po-
nekad morali vikati jer nas je bilo
puno ili odvesti pojedince van na
hodnik i nalupati po guzici. To je
većinom radio učitelj. Nismo do-
bivali nikakve pohvale, jedino na
kraju godine pohvalnicu. Učiteljica
je imala šibu kojom je kažnjavala.

Sjećate li se još gradiva iz škole koje ste učili?

Sjećam se Kraljevića Marka i Bitke
na Kosovom polju. To smo pjeva-
li jer je onda još bila Kraljevina Ju-
goslavija. Učili smo naše gore: Dilj,
Krndija, Lika...

Kakva ste bili učenica?

Bila sam odlična učenica i sva-
ke sam godine dobila pohvalnicu.
Bila sam dobra matematičarka. U
trećem razredu učili smo ćirilicu.
Ja sam najbolje čitala.

Kakvu ste odjeću nosili u školi?

Nosili smo odjeću kakvu je tko
imao. Neki su posuđivali obuću jer
nisu imali. Za nastavu smo imali
istu obuću u kojoj smo dolazili u
školu. Nismo se izuvali.

Marija Mindek

Sjećate li se školskih prijateljica?

Imala sam puno prijateljica. Samo
iz Beretince nas je bilo dvadeset.
Znale smo tužakati jedna drugu.
Onu koja bi tužakala, poslije bi-
smo istukle. Moje najbolje prija-
teljice bile su Kata Lisičak i Draga
Herceg. S njima sam birala odjeću
da imamo istu.

Sjećate li se kakvih izleta?

Sjećam se da smo išli u kino u Va-
raždin. Jednom smo išli na izlet
gledati dravski most.

Jeste li stigli učiti i koje gradivo vam je bilo teško?

Na hrvatskom su mi malo teže išli
pridjevi i podmeti (glagoli). Omi-
ljeni predmet bio mi je Matema-
tika, a najteži Hrvatski. Imali smo
zadaće koje smo doma morali pi-
sati. Jednom prilikom imali smo
puno posla na polju, sadili smo
krumpir, a nisam napisala zada-
ću. Zvonilo je podne na crkvenom
zvonu i trčala sam doma umiti se i
krenula u školu. Kad sam došla do
mosta između Ilije i Beretince, sta-

Vitalna baka Marija dobro se sjeća školskih dana

I sam, izvadila bilježnicu i napisala zadaću na mostu. Jedva sam stigla u školu, ali me bilo strah doći u školu bez zadaće.

Jeste li često bili bolesni?

Nekada je vladala jedna opasna bolest, sušica. Puno je ljudi umrlo od nje. Zato smo mi u razredu imali složene tzv. pljuvačnice. Kad je netko kašljao, išao je pljunuti u tu posudu s pepelom da ne bude bakterija i da se ne zaraze drugi.

Što ste radili za vrijeme odmora?

Pod odmorima smo se igrali vlakića, plesali kolo i pjevali.

Kakva je tada bila kuhinja?

Kuhinje nije bilo. Za pauzu smo nosili komadić kukuruznoga kruha.

Je li u školi postojala knjižnica?

Knjižnica nije postojala. Knjige za lektiru smo kupovali i posuđivali.

Jeste li išli u srednju školu?

Nije bilo nikakvih srednjih škola. Bila je samo opetovnica, to je bila

kao srednja škola, ali se održavala u osnovnoj školi jer je bilo daleko ići u Varaždin. Josip Koprek školo-vao se za farmaceuta, a August Krklec za sportskog doktora. Oni su bili s nama u razredu, ali im je učiteljica davala drugačije zadatke.

Jeste li sudjelovali na školskim priredbama?

Sjećam se jedne predstave u kojoj sam ja glumila kraljicu, a moj prijatelj kraljevića. Tada smo morali cijelu pjesmu na dvije stranice naučiti napamet.

Marija razgovara s bakom Marijom

Nekada je postojao predmet Domaćinstvo. Što ste sve radili na tom satu?

Ispod škole bio je učiteljičin vrt. Išli smo u vrt i učili plijeviti. Imali smo i predmet Ručni rad na kojem smo učili heklati, plesti i šivati.

Je li bilo zvona?

U trećem razredu svaki dan jedan je učenik pazio na sat i morao ići zvoniti na vrijeme. Zvono je bilo kao na crkvi, na povlačenje. I tako smo se učili na sat.

Ispričajte nam neke dogodovštine sa sata kojih se sjećate?

Na klupi su bile rupe za tintu, to smo dobili u drugom razredu. Učili smo lijepo pisanje. Morali smo jako paziti da nam tinta ne kapne. Imali smo pogačicu koja je služila da ne zapacakamo papir, nismo imali čime brisati. Iz toga smo dobivali ocjene. U trećem smo razredu dobili kajdanke pa smo učili note i pjevali smo.

Što biste poručili današnjoj djeci?

Budite dobri „inače bute biti po riti“!

Marija Hoić, 8.b

Školska sjećanja bivših djelatnika Škole

ONI SU OSTAVILI NEIZBRISIVI TRAG U PROŠLOSTI NAŠE ŠKOLE

Naša škola ima dugu tradiciju školstva. Njezinim su učionicama prošle stotine učenika, ali i brojni učitelji. Neki od njih u našoj su školi proveli velik dio svog života i svojim radom ostavili neizbrisivi trag u njezinoj bogatoj prošlosti. Svoja školska sjećanja s nama su podijelili učitelji i učiteljice kojima je škola u Svetome Iliji godinama bila drugi dom.

Oduvijek sam željela biti učiteljica. Jako je lijepo raditi s djecom i gledati ih kako rastu, kako se razvijaju. U ovoj sam školi radila 15 godina. Kroz to sam vrijeme školovala četiri generacije od 1. do 4. razreda. Razredi su bili brojni. U zadnjoj generaciji u moj 1. razred upisan je 41 učenik. Škola je bila stara, sa skućenim prostorom, ali je uvijek odzvanjala veseljem.

Agata Hrastovec, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1957. - 1973.

Kao učiteljica razredne nastave u vašoj sam školi radila 15 godina. Tu sam naučila kako raditi s djecom i kako ih u što većoj mjeri zainteresirati za nastavne sadržaje. Djeca su bila poslušna i zainteresirana za usvajanje školskih sadržaja. U razredu ih je bilo oko 40. Bilo mi je lijepo raditi u školi. Imala sam dobru suradnju s kolegama.

Julijana Soldatek, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1957. - 1972.

Kada sam počela raditi u školi u Svetome Iliji, predavala sam Matematiku i Likovnu kulturu. U razrednu nastavu prešla sam 1973. godine. Bila sam voditeljica mladih vezilja i planinara. Mladim planinarima bila je želja upoznati ljepote planina izvan njihovog rodnog kraja. Sjećam se naših planinarenja na Ravnu Goru, Samoborsko gorje, Medvednicu...

Vesna Vrhar, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1962. - 1990.

U mjesto Sveti Ilija doselila sam s obitelji 1963. godine i zaposlila se u školi. U početku sam predavala razrednu nastavu u nižim razredima, potom Povijest i Domaćinstvo te naposljetku Likovnu kulturu. Na svojim satovima uvijek sam zahtijevala disciplinu i pažnju. Učiteljski posao je težak posao ako ga ne radite s ljubavlju. Ja sam uživala u svakom trenutku. Moj odnos s kolegama bio je lijep i ugodan. Bili smo kao složna obitelj.

Jelica Stankus, učiteljica
Likovne kulture
Radni vijek u našoj školi:
1963. - 1991.

Brojni razred učiteljice Agate Hrastovec

Odmalena sam voljela djecu i u igrama sam se uvijek pretvarala da sam učiteljica. U školi u Svetome Iliji radila sam od 1964. godine pa sve do odlaska u mirovinu. Prve četiri godine predavala sam višim razredima Kemiju, Prirodu, Biologiju i Hrvatski jezik, a onda sam počela raditi kao učiteljica razredne nastave. Bici-klom sam putovala 25 godina jer je autobus vozio samo ujutro, u podne i navečer. Bilo je teško - vjetar, kiša, susnježica, snijeg. Često sam išla pješice do Turčina gdje sam do Varaždina uhvatila ili vlak ili autobus. No bila sam mlada i voljela sam svoj poziv. Djeca su bila dobra, željna znanja i poštivala učitelje. U razredu bi se uvijek našao poneki zločko, no s roditeljima i djecom u razredu uspjeli smo riješiti problem. Danas susrećem svoje učenike, i na veliku radost, većina me pozdravi, pa odemo i na kavu. Od 1990. godine bila sam najstarija učiteljica u nižoj smjeni, no nisam se tako osjećala jer su me mlađe kolegice i kolege lijepo prihvaćali. Svi su mi ostali u najljepšoj uspomeni.

Dragica Isailović, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1964. - 2006.

U Osnovnoj školi „Vladimir Nazor“ u Svetome Iliji sam radila 27 godina. Započela sam u razrednoj nastavi, potom sam predavala Likovni odgoj, Zemljopis, Biologiju, Prirodu, Tehnički odgoj i Domaćinstvo, kada nije bilo učitelja stručnjaka. Nakon što sam diplomirala razrednu nastavu na Pedagoškoj akademiji u Čakovcu, ponovno sam se iz predmetne vratila u razrednu nastavu. S učenicima sam imala dobru suradnju. Šalili smo se, ali kada je trebalo raditi, oni su znali da tražim rad, red i disciplinu. Naročito sam bila osjetljiva na djecu slabijeg imovinskog stanja kojih je u to vrijeme bilo izrazito puno. Osobito sam ponosna i sretna što sam odgojila i obrazovala dobre ljude koji su danas stručnjaci svih profesija: profesori, znanstvenici, inženjeri, svećenici, kuhari, liječnici... S ponosom ističem da sam s kolegicom, pok. Šteficom Stančić, vodila folklornu grupu u koju je bila uključena današnja ministrica znanosti i obrazovanja Blaženka Divjak.

Franjica Habunek, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1966. - 1994.

U školi u Svetome Iliji počela sam raditi 1967. kao učiteljica Ruskoga jezika. S učenicima i kolegama brzo sam uspostavila dobar odnos. Uvijek sam imala empatiju za učenika: lijep pristup i razgovor, spremnost na pomoć pa i za šalu u dozvoljenim granicama. Nakon ukidanja Ruskog jezika počela sam predavati Njemački jezik koji se svake godine postupno uvodio u četvrte razrede. Godinama sam radila u dvije smjene. U razredima je bilo od 25 do 30 učenika. Učenici su bili vrlo živi, razdragani, ali na satu nisam imala nikakvih problema. Voljeli su učiti. Danas su neki od njih vrsni ekonomisti, liječnici, informatičari, profesori, svećenici, časne sestre... I naša ministrica obrazovanja bila je odlična učenica naše škole. Sjećam se jednog učenika koji je bio sjajan imitator.

Slavica Gregurek, učiteljica
Ruskoga i Njemačkoga jezika
Radni vijek u našoj školi:
1967. - 1998.

Učiteljica sam postala jer sam osjetila poziv i jer sam željela pomoći drugima. U školi u Svetome Iliji radila sam 27 godina. Školovala sam pet generacija učenika od 5. do 8. razreda. Učenici su bili marljivi i poslušni. Rado su čitali i družili se. S veseljem sam išla na nastavu. Bila sam i direktorica škole. Vladali su odlični međuljudski odnosi.

Dragica Stanisavljević, učiteljica
Matematike i ravnateljica Škole
Radni vijek u našoj školi:
1965. - 1992.

Dragica Stanisavljević u kolektivu 1988. (treća slijeva u prvom redu)

Vinka Doko s generacijom učenika 1970.

Postati učiteljicom bio je moj životni san. U ovoj sam školi 36 godina predavala Hrvatski jezik. S vese-

ljem sam išla na posao zbog dobre djece i divnih kolega. Naši su učenici uvijek postizali zavidne rezultate na mnogim natjecanjima. Voljeti svoj materinski jezik, čuvati ga, razvijati – to je pravo domoljublje. Prilikom ispitivanja rijetko sam otvarala imenik i prozivala učenike. Ispitivala sam sve, a neke malo više. Na kraju sata sam ih ocijenila. Tako su svi bili aktivni. Nije mi imalo smisla jednog učenika „mučiti“ cijeli sat, a ostali bi se zabavljali. Jako mi je čudno kad danas sretnem nekog učenika koji misli da ga ne poznajem, a ja mu znam ime i još neki podatak iz njegovoga školskoga života.

Anica Abramović,
učiteljica Hrvatskoga jezika
Radni vijek u našoj školi:
1971. – 2007.

U školi u Svetome Iliji radila sam 14 godina kao učiteljica Hrvatskoga jezika, a imala sam i jednu generaciju učenika u razrednoj nastavi. Radeći s djecom, osjećala sam se ispunjeno, veselo i zadovoljno. Djeca su bila dobra, marljiva, društvena. Za svoj trud i dobro učenje dobivala su pohvale i dobre ocjene, a za nerad duple zadaće.

Irma Keretić, učiteljica Hrvatskoga jezika i razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1972. – 1986.

U malenoj školi na ilijanskom brijegu zaposlila sam se 1963. godine. Na početku sam dvije godine predavala Matematiku, a zatim dugo godina razrednu nastavu. Na posao sam 25 godina putovala biciklom.

Marija Štefić, učiteljica razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1963. – 1990.

Od djetinjstva me privlačilo učiteljsko zanimanje jer sam smatrala kako je rad s djecom humani posao. Odlučila sam studirati biologiju i kemiju na Prirodoslovnom studiju. U školi u Svetome Iliji osjećala sam se ispunjeno i prihvaćeno. Bila sam sretna jer sam uz posao na korištenje dobila i stan u zgradi kraj crkve. Uvjeti rada bili su skromni. Nije bilo puno tehničkih suvremenih pomagala, ali je zato do izražaja dolazila kreativnost. Djeca su bila prekrasna, lijepo odgojena i cijenila su učitelja. Razredi su bili brojni, preko 30 učenika. Školovala sam pet generacija i pamtim gotovo sve učenike.

Vinka Doko, učiteljica
Biologije i Kemije
Radni vijek u našoj školi:
1969. – 1987.

Učiteljica sam Biologije i Kemije. Ove sam predmete zavo-ljela još u osnovnoj školi u kojoj sam maštala da bih jednoga dana željela biti učiteljica. U vašoj se školi 1991. godine tražio učitelj Kemije. Prijavila sam se i bila primljena. Kolektiv i učenici su me lijepo prihvatili. Većina djece bila je dobra i pristojna, bili su marljivi, nadareni i kreativni. Uvijek je vladalo pozitivno ozračje i dobra organizacija rada. Cijenio se rad svakog učitelja, kao i uspjeh svakog učenika. Pridavala se velika važnost uređenju unutarnjeg prostora i okoliša škole. Sjećam se jako dobro svih učenika. Neke znam sre- sti i tada imamo ugodne razgovore.

Zdenka Martinez, učiteljica Kemije
Radni vijek u našoj školi:
1991. – 2015.

Smatram da je posao učitelja najljepši i najplemenitiji posao. On je ispunio najljepši dio mog života. Predavala sam Glazbenu kulturu

43 godine. Najveći izazovi u radu s djecom bili su mi poticajne ljubavi za lijepo i kultivirano pjevanje i sviranje te slušanje umjetničke glazbe. Učenici su uglavnom bili zainteresirani, a i oni koji su došli s određenim predrasudama, s vremenom su, uz moje vođenje, prihvatili umjetničku glazbu. Moji satovi započinjali su i završavali pjesmom, a između se radilo na svladavanju gradiva i slušanju glazbe. Učenike nisam kažnjavala. Često su znali reći da bi radije dobili jedinicu nego slušali „lekcije“. Svaki učenik bio mi je važan i poseban. Sjećam se svojih učenika i još im danas znam imena, a posebno me veseli kad me prepoznaju na ulici. Vrlo često mislim na dane provedene u školi.

Zdenka Martan, učiteljica
Glazbene kulture

Radni vijek u našoj školi:
1990. - 2011.

Učitelji smo postali zahvaljujući tradiciji u obitelji, a odabiru profesije doprinijela je i blizina fakulteta. Predavali smo Matematiku i Fiziku, a u školi „Vladimir Nazor“ radili smo

25 godina sve do mirovine. U školi smo se osjećali zadovoljno, kolektiv je bio dobar i vladala je složenost. Nastavni sat uvijek smo započeli veselo, a zatim smo krenuli ozbiljno i radno. Učenike smo na maturalna putovanja najčešće vodili na jug Hrvatske. Ljudi iz cijelog svijeta dolaze vidjeti Dubrovnik pa zašto onda naša djeca ne bi vidjela Stradun, Srđ, Babin Kuk, Trsteno, ali i druge gradove poput Splita, Biograda, Zadra. Naši su bivši učenici danas cijenjeni pravnici,

liječnici, inženjeri, informatici, medicinske sestre, majstori od zanata, ali i učitelji. Tako smo imali sreće i raditi s našim bivšim učeni-

cima koji su danas prosvjetni djelatnici. Kolegica Maja Priher bila je učenica u našoj prvoj generaciji, a tu su još i Ines Milutina, Petra Milinković i Martina Lakuš.

Ana Martinez, učiteljica
Matematike

Radni vijek u našoj školi:
1987. - 2011.

Josip Martinez, učitelj
Matematike i Fizike

Radni vijek u našoj školi:
1987. - 2012.

U vašu sam školu bila raspoređena u vrijeme burnih događanja u našoj domovini. Budući da sam morala napustiti svoj

rodni grad Vukovar, našla sam se s obitelji u Varaždinu. Tada sam ras-

poređena na mjesto učitelja Povijesti i Geografije u vašu školu i u OŠ Beletinec. Za mene je to bila posve nepoznata sredina, ali još uvijek pamtim duboke, tople emocije kojima ste me primili, prihvatili. Sve proživljene ratne strahote koje su ostavile duboki trag u meni potisnute su vašom toplinom, osmijesima. U mislima se vraćam u prelijepe dane koje sam provela u vašoj školi. Oživjele su uspomene na dobre učenike, njihove nestašluke kojih se sada sa smiješkom i simpatijom sjećam. Vaše škole na brijegu, koja svijetli poput svjetionika i moje staze od željezničke postaje do nje. Prošlo je dosta godina, vratila sam se u svoj Vukovar. A škola, kojoj se radom vraćam u mislima, raste zajedno s vama. Sve vas nosim u srcu!

Dubravka Nakić, učiteljica
prognanica iz Vukovara

Radni vijek u našoj školi:
1993. - 2000.

Maslačkova škola svijetli poput svjetionika

ŠKOLSKJE ANEGDOTE

Kao ljudima svašta nam se događa u životu, a u školi gdje buja život, još i više. Izdvojili smo nekoliko anegdota iz školskog života.

U školu sam 25 godina putovala biciklom na relaciji Varaždin – Sveti Ilija.

Marija Štefić, učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1.IX.1963. – 31.VIII.1990.

Jednog jesenjeg jutra davne 1970. godine prvi put sam u društvu prijateljice došla u Iliju. U maloj školi na brijegu dobila sam posao učiteljice Hrvatskoga jezika. Mladi gospodin koji mi je toga dana prvi došao u susret zaželjevši mi dobrodošlicu, bio je pedagog škole i profesor povijesti Krešimir Kozlović, koji je od tog dana imao posebnu ulogu u mom životu. Pretpostavljam da nazirete romansu i sretan završetak. Romansa je završila sretno i još traje!

Marija Dolenec Kozlović,
učiteljica Hrvatskoga jezika
Radni vijek u našoj školi:
1.XI.1970. – 31.VIII.1971.

Budući da su bila teška vremena te 1964. godine, sve se kupovalo na sniženjima. Jednog dana, kada sam ušla u razred u svojoj novoj bluzi kupljenoj na sniženju, imala sam što vidjeti – sve djevojčice u razredu imale su iste bluze kao i ja. Nastala je vrlo smiješna situacija.

Dragica Trupec, učiteljica
Hrvatskoga jezika
Radni vijek u našoj školi:
1.IX.1960. – 31.VIII.1964.

Sjećam se jednog dječaka Ivica koji je došao u prvi razred i plakao. Nije želio ući u razred s ostalom djecom te je rekao: „Nejdem nutri! Učiteljica ima duge, črlene škrample kak krampus!“

Dragica Isailović,
učiteljica
razredne nastave
Radni vijek u našoj školi:
1.IX.1964. – 31.VIII.2006.

Kravata kao rođendanski poklon

GOSPODA ŠKOLA S KRAVATOM

Povodom 180 godina postojanja naše drage škole dana 18. travnja 2019. godine, na Veliki četvrtak postavljena je velika kravata u hrvatskim bojama na pročelju stare škole. Prilikom obilježavanja Dana kravate, kada svi učenici, učitelji i djelatnici škole dolaze u školu s kravatom, nakon kratkog razgovora, školski kolektiv dolazi na ideju o tome da se škola ukrasi jednom velikom, lijepom, kravatom za 180. obljetnicu.

“Kravata izvana predstavlja veliku rijeku ljudi koji su prije nas prolazili ovim školskim hodnicima”, ističe ravnateljica škole Anđelka Rihtarić. Na ideji o izradi kravate najviše je radila učiteljica Jelena Keretić. Ona je izradila nacrt, odabrala boje i izmjerila potrebne veličine te je bilo potreb-

Elegantna gospođa Škola

no mjesec dana da naša kravata ugleda svjetlo dana. Ujedno je dogovorila izradu kravate s tvrtkom „Vis“. Kravatu je postavio naš domar Stjepan Koren uz pomoć dizalice koju je doveo gospodin Boris Rabuzin iz Novog Marofa. Mješta-

ni i prolaznici bili su jako iznenađeni, ali u isto vrijeme oduševljeni takvom idejom. Učenici i učitelji s ponosom promatraju svoju školu.

Josip Plantak, 6.b
i Matko Cepanec, 6.a

Domišljat projekt Kluba mladih tehničara

ROĐENDANSKA MAKETA ŠKOLE

Naša škola ove godine obilježava 180. obljetnicu te su Klub mla-

dih tehničara i učitelj Tomislav Čavlek došli na ideju izrade make-

te naše stare škole, kako bismo sačuvali trajnu uspomenu na nju jer su ove godine počele pripreme za izgradnju nove škole. Nakon pripremne radnje i odabira potrebnog materijala naši su tehničari započeli izračune i mjerenja. Pala je odluka da maketu izrade u mjerilu 1 : 20. Kako bi maketa bila što čvršća, u izradi su koristili čeličnu mrežu, stiropor, drvo, karton i plastiku. Klubu mladih tehničara u izradi makete pridružili su se i drugi učenici motivirani za rad i suradnju te učiteljica Tatjana Martinčević.

Zidovi makete dobivaju boju

Novinarska skupina

Učenici istraživali povijest škole i sudjelovali u kvizu

KVIZOMAT 180

Tijekom ove školske godine učenici i djelatnici škole provodili su različite aktivnosti povodom njezinog 180. rođendana. Učenici Povijesne skupine s učiteljicom Martinom Sedlar istraživali su povijest škole i pripremali građu za kviz znanja nazvan Kvizomat 180.

Pripremljenu povijesnu građu, uz još poneki on-line izvor znanja, natjecatelji su koristili pripremajući se za kviz. Natjecalo se dvanaestero učenika podijeljenih u dvije ekipe koje su oni sami nazvali prema nekadašnjim nazivima za učitelje. Predstavnici ekipe LUDIMAGISTRI bili su učenici Ana Cikač, Sebastian Cinkuš, Sara Pintarić, Ema Stankus, Mihael Šinko i Benjamin Horvatić. Ekipu ŠKOLNICI predstavili su učenici Josip Plantak, Klara Požgaj, Ilija Žimbek, Franja Sokol, Viktorija Pintarić i Fran Cepanec.

Uz navijanje svih učenika predmetne nastave, ekipe su 3. svibnja 2019. u školskoj dvorani odmjerile

Ludimagistri izvode pjesmu Cvrčak

snage u poznavanju povijesti naše škole, biografije Vladimira Nazora, a okušali su se i u rješavanju matematičkih zadataka vezanih za povijest škole koje je za njih pripremio učitelj Igor Puček u suradnji s učenicama Dodatne nastave iz Matematike. Kviz je za natjecatelje u Kahotu pripremila knjižničarka Tatjana Slunjski. Nakon natjecanja u zna-

nju u kojem su obje ekipe ostvarile isti broj bodova, u drugom krugu natjecanja učenici su se predstavili kratkim scenskim nastupom, interpretacijom skraćene verzije pjesme Cvrčak, jedne od najpoznatijih pjesama Vladimira Nazora. Učenici su kao ekipa sami osmislili i uvježbali odlične scenske nastupe sastajući se u školi i oko nje. Povjerenstvo u kojem su bile ravnateljica Anđelka Rihtarić i učiteljice Maja Priher te Magdalena Njegovec pratilo je i vrednovalo scenske nastupe. Budući da su i nakon scenskih nastupa ekipe imale isti broj bodova, uslijedilo je pripetavanje u kojem je na kraju s bodom razlike pobijedila ekipa ŠKOLNICI. Vrijedne nagrade za sve natjecatelje osigurale su Školska knjiga te tvrtke Rog i Marnet iz Varaždina. Prateći kviz, učenici i djelatnici imali su prilike testirati svoje znanje i saznati nešto novo i zanimljivo iz bogate prošlosti svoje škole.

Tatjana Slunjski, knjižničarka

Radost pobjednika - Školnika

Ideja za projekt nastala na satovima Glazbene kulture

NOVE PJESME STAROJ DAMI

Ideja za ovaj projekt učenika predmetne nastave nastala je na satovima Glazbene kulture. Učenici su dobili zadatak da na melodiju njima poznate i drage pjesme osmisle i prilagode tekst posvećen školi, našoj 180 godina staroj Dami. Nije bilo jednostavno i lako, trebalo je odabrati pjesmu, osmisliti tekst, pronaći matricu.

U projektu je sudjelovao ukupno 31 učenik od 5. do 8. razreda. Neki su stihove pisali samostalno, a neki u paru ili skupini. Nastale su 22 originalne pjesme. Preslušavanjem matrica i čitanjem rođendanskih stihova posvećenih školi odabrane su tri najbolje pjesme. To su pjesme Škola, Ree Kanižić (5.a), Sretan 180. rođendan, Tee Mekota, Franje Sokol, Izidore Osonjački, Eme Stankus, Nives Levatić i Sare Farkaš (7.b) i Moja škola, Veronike Furjan (8.b). Pjesme su potom i snimljene. Za snimanje pjesama zaslužan je Veliki pjevački zbor koji ih je uvježbao i otpjevao. Na satovima Glazbene kulture svi su učenici poslušali tri odabrane pjesme i glasali za onu koja

Nove pjesme s guštom izvodi Veliki pjevački zbor

im se najviše svidjela. Naravno, i učitelji su dali svoj glas. Veliko finale održalo se 3. svibnja 2019. u prepunoj školskoj dvorani gdje su učenici i djelatnici škole uživo poslušali izvedbe svih triju pjesama i saznali tko su autori tekstova pjesama, a objavljeni su i rezultati tajnog glasovanja. Najveći broj glasova osvojila je pobjednička pjesma Moja škola, autorice Veronike Furjan. Svim finali-

sticama uručene su nagrade koje su osigurale Školska knjiga i tvrtka Rog iz Varaždina, a pobjednica je na poklon dobila i mali prijenosni bluetooth zvučnik. Učenici i djelatnici Škole uživali su u izvedbi pjesama naših finalistica. Pjesme su se zasigurno svidjele i našoj staroj Dami!

Jelena Keretić, učiteljica Glazbene kulture i voditeljica projekta

Uređen krov iznad ulaza u školu

CVIJEĆEM ISPIISALI 180

Ravni krov iznad ulaza u školu nikome nije zapinjao za oko sve dok na njemu nije zasađeno cvijeće u obliku broja 180. Ideja je to naše ravnateljice Anđelke Rihtarić koju su realizirali učiteljica Jasenka Mindek, spremačica Ljerka Bošnjak i domar

Stjepan Koren. Sadnice cvijeća poklonila je vlasnica Cvjećarskog obrta Cepanec, gospođa Karmenka Cepanec. Prekrasno i inovativno uređen krov samo je mali podsjetnik da ove godine ponosno slavimo 180 ljeta.

Novinarska skupina

Andeo u zvoniku

SLOVO, CRTA, FOTKICA, GOTOVA JE FOTO - PRIČICA

Projekt Andeo u zvoniku nastao je prema istoimenoj pripovijetci Vladimira Nazora čije ime nosi naša škola, a s ciljem obilježavanja 180 godina postojanja naše škole, koja se i sama nalazi u okrilju zvonika crkve.

Nositeljice su projekta tri učiteljice i učenici - polaznici njihovih skupina: učiteljica Dijana Piskač i polaznici Tiskarske skupine, vjeroučiteljica Gordana Šimunec i polaznici Fotografske skupine te učiteljica Maja Priher i polaznice Dodatne nastave iz Hrvatskog jezika. Projekt je započet još u rujnu kada su nacrtani probni crteži i napravljene probne fotografije. Franja Sokol, Sara Pintarić, Ana Cikač i Laura Posavec-Lončarić s učiteljicom Majom Priher tijekom školske godine pročitale su pripovijetku te ju podijelile u šest prizora

Šarene ljestve čekaju Vladu

prema kojima su sažele tekst. Učiteljica Dijana Piskač s učenicima je osmislila izgled pojedinog prizora i glavni dio posla mogao je početi.

Za vrijeme proljetnih praznika, 24. travnja 2019. na školskome igralištu učiteljicama Dijani, Gordani i Maji pridružili su se učenici Nikolina Cmrečak, Stela Kapeš, Ema Požgaj, Lana Horvat, Filip Cmrečak, Sabina

Bečirović, Marija Žimbek, Klara Požgaj, Mihael Šinko, Dunja Hrastić i Nika Priher. Učenici su u skupinama kredama u boji po školskome igralištu crtali prizore koje su prethodno skicirali na papiru. Nakon što su prizori završeni, uslijedilo je fotografiranje u kojem je glavnu ulogu imao Filip Cmrečak koji je utjelovio lik Vlade. Filip je svojim tijelom, uz nacrtanu pozadinu, prikazao penjanje po ljestvama, hodanje do crkve, razgovor sa svećenikom i povlačenje konopa zvona dok su kazaljke sata na zvoniku prikazali Mihael i Ema. Fotografiranje je vodila učiteljica Gordana.

Najzabavniji dio tog je radnog poslijepodneva bilo zajedničko fotografiranje unutar sata. Jedva čekamo vidjeti rezultat našega rada: zidnu slikovnicu koja će, na ponos svih devetnaestero sudionika projekta, na Dan škole biti izložena na zidu naše blagovaonice.

Lana Horvat i Marija Žimbek, 5.b

Ekipo, koliko je sati?

Jesen

Napokon je stigla jesen. Sve se je promijenilo. Zaogrnuti maglenim plaštom prošla je kroz šume, livade, polja... Donijela je obilje plodova, žutog lišća, mirisa i okusa. Probudila je vjetrove, dozvala sive oblake i hladne jesenje kiše. Odnijela je cvrkut ptica i toplinu sunca. Na pustoj stazi šušti otpalo lišće. Ptice se skupljaju u jata i odlaze. Životinje pripremaju svoja skrovišta. Jako volim jesen. Volim njezin topao i mirisni zagrljaj i uživam u njemu dok traje. Volim jesenje šarenilo lišća, slatke plodove i tople boje. Jesen je najbolja slika-rica, a ja obožavam umjetnost.

Marija Jalšovec, 3.a

Milena Pintarić, 6.b

David Horvat, 2.b

Spašavanje Felixa

Bilo je to jednog jutra kada sam krenula u vrtić. Čim sam izašla van, čula sam mijaukanje. Visoko na drvetu stajao je moj mačak Felix. Jako sam se uplašila i brzo utrčala u kuću da javim mami. Rekla sam joj da zove vatrogasce kako bi pomogli Felixu.

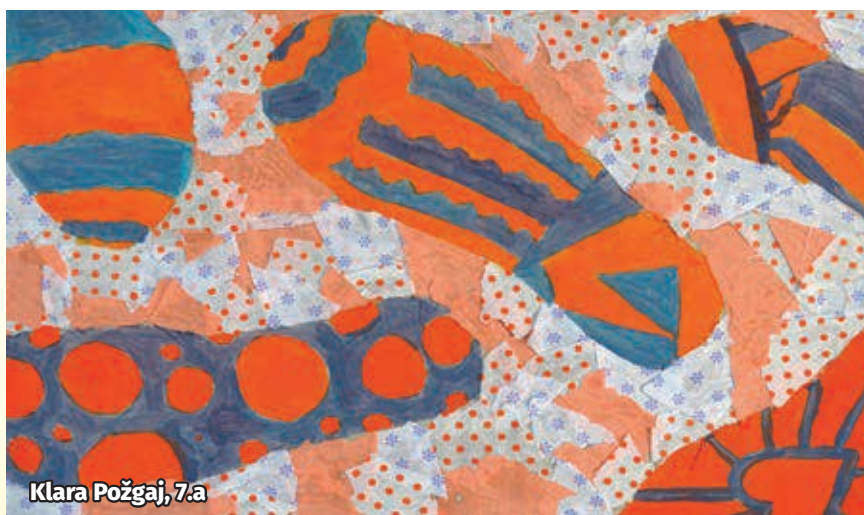
Mama je smireno uzela ljestve i prislonila ih uz drvo. Spretno se popela po ljestvama i spustila Felixa na tlo. Tako je moj mali mačak bio spašen.

Kaja Milinković, 2.a

Sport

U sportovima
Su pravila mnoga,
Ali najbolji sport
Je onaj gdje igra noga.
Ništa nije bolje od sporta
Čak ga voli i moj tata.
Ja volim sportove,
Ali meni jedino leži
Ljenčariti i spavati
Na mreži.

Leona Domislović, 4.a

Klara Požgaj, 7.a

Ema Požgaj, 6.b

Kakve sam boje

Inače sam bijele boje
Širim svijet i veselje svoje.
U mojim očima zelena boja,
A smeđa je kosa moja.
Kada iz mene nestašluk viri
Oko mene crvena se boja širi.
Crveno je lice moje
A čuperci mi ko rogovi stoje.
Tatin pogled u stvarnost me vraća
Lice mi postaje plavo od plača.
Vraća mi se bijela boja
Jer to je sreća moja.

Slaven Jurišak, 4.a

Marija Žimbek, 5.b

Tko sam, što sam

Tko sam zapravo ja?
Ja sam biće koje razmišlja, govori, osjeća, igra se, smije se, razgovara sa svima i svime oko sebe. Veseo sam i bezbrižan. Moje noge su brze i lake. Njima koračam na putu do zvijezda. Ruke su mi čvrste i snažne. Njima mogu grliti mamu, tatu i čitav svoj svijet. Plavim očima promatram život oko sebe. Mogu izgovoriti najteže i najčudnije riječi. Mogu raditi nezamislive stvari. Zdravo sam i mudro dijete. Živim, rastem, učim, istražujem, sanjam... Jednog ću dana biti velik i spreman za velika djela. Možda ću biti veterinar, pilot, književnik, nogometaš... Što god budem radio, radit ću to najbolje što znam i mogu. Želim biti dobar čovjek i želim pomagati ljudima. Život me zove i ja hrabro koračam njemu ususret.

Luka Herceg, 3.a

Lana Horvat, 5.b

Put do zvijezda

Put do zvijezda sanja svak
Nekad je težak, a nekad lak.
I zato slijedi svoj put
Da što prije dotakneš mjesec žut.

Luka Čep, 4.a

Eugen Cikač, 5.a

Dedine gorice

V dedinim goricama
Se je zeleno.
Trava je mokra kad
Lepo svetlo sonce
Vun zide i obasjava
Dedin grozd.
Se je lepo se
Svetlo to jedno malo
Sonce koje nas grije.
V goricama imam
Puno uspomena,
A kad se njih zmislim,
Odma bi se vrnul v te dane.
V dedinim goricama
Ftiček spi, njima
Popeva i druge ftiče gledi.

Niko Gašparić, 4.b

Leo Zamuda, 2.b

Vita Sokol i Marija Žimbek, 5.b

Cifrana doga

Glej ju gizdavu, cifranu
tulko žarkih farbi je na ji!
Em črlena, em zelena
pak i žota se z narančastom
za roke drži!
Znad hiže
sonce ju greje,
a na sakome kraju
dva žmefka oblaka bela
na mestu ju držiju,
kaj ne pobegla lefko
z mefkim jo rokama gladiju.

Čim se pojavi
se se glave k joj obrneju,
a ona se smeje i smeje,
kak filmska zvezda
brzo se zgubi
kaj ju neko
ne vlovi!

Klara Požgaj, 7.a

*Klarina je pjesma sudjelovala
u Smotri kajkavskog pjesništva
"Dragutin Domjanić"

Protuletje

Jedva sam dočekala protuletje,
Da si na gruntu berem cvetje,
Da fino diši v zraku,
Da pomirišim tratinčicu saku.
Da na travi ležim,
Da v šumi bežim.
Da čujem ftičke sake,
Da osetim sončeve zrake.

Matea Ivičević, 4.b

Lana Videc i Rea Kanižić, 5.a

Konji

Na bregima- puno živine,
Najviše konji.
Nad njima nebo lepo
Ko i sonce kaj ih grije.
Listje po njima curi
Ko dežd v jesen.
I jen mali kesten.
Dok sonce se spusti,
Konji otideju v
Štale spat.

Marta Kapeš, 6.b

Role

Volim se rolati. Zato imam
svoje omiljene role. One su
sive boje. Gornji je dio platne-
ni. Na peti imaju zaštitnu plasti-
ku plavkasto bijele boje. Najvaž-
niji dio su im četiri siva kotačića
koja svojim okretanjem omogu-
ćuju rolanje. Straga imaju kočni-
cu koja mi služi da se mogu zau-
staviti. Meni je zabavno rolanje s
prijateljima.

Nika Priher, 2.a

Franka Barulek, 1.a

To sam ja

Zovem se Laura. Idem u drugi razred. Vitkog sam stasa. Lice mi je uvijek nasmijano. Crvenokosa sam djevojčica i svoju dugu kosu češljam u različite frizure. Na mom licu ističu se vesele trkizne oči. Iz mojih usta često odzvanja veseli smijeh jer volim uveseljavati sebe i druge. Najviše volim nositi ružičaste majice, plave traperice i šarene gležnjače. Imam dobre prijateljice s kojima se volim igrati. Rado crtam i pišem pisana slova. U mojem razredu svi me vole jer sam prema svima pažljiva.

Laura Ciglar, 2.a

Svjetlost prijateljstva

Prijatelji.
Svjetla koja obasjavaju
naša srca
griju nas poput
plamena svijeće.

Zagrljaj prijatelja rađa osmijeh,
diže nas visoko, visoko
u nebo,
zarobi nas među svoje grane
i čuva poput najvjernijeg psa.

Prijatelji.
Bunari povjerenja i ljubavi.
Sjaje srećom poput
proljetnog jutra.

Sara Farkaš, 7.b

Gost

Tama.

Većini neželjeni gost.
Poticaj na razmišljanje
i samoću.

Obavija ju hukanje
vjetra,
glasanje njenih vjernih
obožavatelja.

Crno joj platno
ističe zamrznuto zvijezde
u beskrajnim visinama
i sjajni mjesec.

Uznemiruje srce,
prijateljuje sa suzama.

Tama.

Tjera nas na dubok san
ili s nama dočekuje dan.

Ema Stankus, 7.b

Jedan dan na dvoru kralja Zvonimira

Svako jutro budim se u 5 sati. Moram se potihom spustiti u prizemlje. Nakon toga idem do staja uzeti jaja. Također nahranim sve životinje. Nakon toga idem pripremiti doručak kralju Zvonimiru. On najčešće jede kuhana jaja sa prženom slaninom, a pije čaj od šipka. Kada on jede, ja odem pospremiti njegov krevet i sobu. Nakon toga uzimam košaru koju sam pripremila kralju i njegovoj obitelji i dajem mu ju jer idu na piknik na obližnju livadu. Za kralja sam spremila dimljenog vepra, za kraljicu juhu od šparoga, a kći je zaželjela plodove šumskog gorja. Kasnije su se svi zasladili čajem od komorača. Navečer je cijela obitelj krenula u posjet opatu Ursu koji je kraljev najbolji prijatelj, a ja, kao i svaka sluškinja, cijeli dan provela sam uređujući dvor.

Hana Posavec-Lončarić, 6.a

Sara i Lucija Mindek, 5.b

Sram me

Sedim, sedim,
skrivečki ga gledim.
O jemu v sebi dogo mislim
pak si tiho velim:
„Hodi, geni se
k jemu približi se!
Dojdi mu nežno pak mu reči
da sejaš o vašoj sreči!“

Nikak da pojdem,
sram me,
kak da k jemu dojdem?

I onda, odluka je pala
ž jim bum danas plesala!
Zdigla sam se,
kiklju poriftala,
lepo se nasmejala.
Do pol sem pota došla,
a onda fletno
natrag pošla.

Franja Sokol, 7.b

Slap s beskrajnog izvora

Ljubav je u meni nemir
Čudan trag zbog kojeg
Osjećam sreću.
Uvečer kad visinu zvijezda
Ugledam, osjećam beskrajnu
Ljubav u svojem srcu.
U snovima slap
Zlatne niti tka
S beskrajnog izvora.
Sanjam da riječima dodirnem
Tvoje srce...

Leon Mavrič, 8.b

Nevoljomat

Moj nevoljomat pomaže ljudi-
ma koji su tužni, bolesni i nesretni.
Velik je, šaren i svima dostupan. S
jedne strane ljudi u njega ubacu-
ju sve svoje probleme i nevolje, a s
druge strane izlaze rješenja za sve
probleme i nevolje koje ih muče.

Patrik Đurkas, 2.b

Proljetno opuštanje

Mostić godišnjih doba
razdvaja zimu i proljeće.
Zelenilo nas dočekuje.

Matko Horčička, 5.b

Snježna roda
plovi u moru cvijeća –
traži proljetnu sreću.

Marija Žimbrek, 5.b

Proljetnom stazom hode
ljubičasti šafrani.
Proljeće nas u snove vodi.

Sara Mindek, 5.b

Hrastovi nepomično sjede
na cvjetnom tepihu –
stari divovi odmaraju.

Jana Hosni, 5.a

Razigrane balerine
plešu oko mladih grana.
Proljetno opuštanje.

Lucija Barić, 5.a

Igra cvijeća
na toplome suncu –
buđenje proljeća.

Eugen Cikač, 5.a

Veronika Furjan, 8.b

Pretvarač igračka

Moj izum je pretvarač igračka. Načinjen je od kartona i tkanine. Pun je šarenih boja. Kockastog je oblika. Na njemu se nalazi samo jedan prozor. U njega stavim staru igračku s kojom se više ne igram. Zatvorim prozor šarenom zavjesom. Stavim ruke na svoj izum. Zatvorim oči i zamislim novu igračku. Za nekoliko trenutaka iz stare igračke nastane nova. Tako se svaki put mogu igrati novom igračkom.

Sunčana Juriša, 2.b

Sama sam

Dama u crnom
posjećuje me
u snovima.
Želim pobjeći!
Hodam sama
mračnim tunelom.

Bodu me crne
ruže
oštrim, crnim trnjem.

Padam kroz
crni dim.
Ne vidim ništa,
gušim se.

Sama sam.
Sama
sam.

Lorena Vugrin, 7.a

Svemirci u mom dvorištu

Jednog jutra sam se probudila i začula kako moj pas u dvorištu laje i zavija.

Zapravo to su bili mali zeleni svemirci s velikim ispučnim očima. Na prvi pogled sam se prestrašila. Nisam se usudila izaći na dvorište. Vidjela sam porušen i razbijen svemirski brod. Pogledala sam u njegovu unutrašnjost, a kad tamo - mali prestrašeni svemirci u sivim odijelima. Kada su shvatili da nisam opasna i da im želim pomoći, brzo su se sprijateljili. Obećala sam im da ću im popraviti brod i da će se brzo vratiti na svoj planet. Upoznala sam ih sa svojom prijateljicom Nikolinom koja mi je pomogla sastaviti brod. U popravljajući smo se malo namučile, ali bilo nam je zadovoljstvo pomoći. Svemirci su bili jako sretni i pozvali su nas na svoj planet.

Uvijek je lijepo upoznati nove i čudnovate prijatelje pa bili oni čak s drugog planeta.

Stela Kapeš, 6.b

Zajednički rad, 6.r.

Ben

On je moj najbolji prijatelj. On ne govori, nego laje. Ako se pitate tko je on, radosno odgovaram: „On je moj pas Ben.“

Sve je počelo jednog ljetnog dana kada je mali Ben prvi put kročio u moje dvorište. Bio je zbunjen i nije nas poznao. Trčkarao je uokolo i istraživao svoj novi dom. Prvih nekoliko dana bio je uplašen i samo je cvilio. No tada smo se upoznali i sprijateljili.

Slaven Jurišak, 4.a

Jednom, kada smo bili u šetnji, Bena je napao susjedov pas. Ben srećom nije bio ozlijeđen i nakon nekoliko tjedana ponovo se igrao i smijao na svoj pseći način. No tada je naglo nestao osmijeh s Benovog lica. Odveli smo ga veterinaru i on mu je na tijelu našao krpelja veličine zrna graha. Ben se tada našao u životnoj opasnosti, ali se srećom izvukao. Bili su to jako teški dani moga života, dani strepnje za život mog najboljeg prijatelja. Kada je posve ozdravio, Ben je opet nastavio trčkarati i istraživati.

Sjećam se dana kada je Ben prvi put u svome životu vidio kišu. Bio je zbunjen. Krenuo je na travu pa se nespretno poskliznuo. Bio je tako smiješan! Kasnije, kada je padala kiša, običavao je sjediti na stubama, promatrati je i osluškivati kako romori.

Ben je bio zbunjen i nakon prvog susreta sa snijegom. Sjećam se kako je oprezno hodao po snijegu. Onda je odjednom samo propao u dubok snijeg i nakon toga se po njemu valjao cijeli dan. Kada mu je valjanje dosadilo, vratio se u svoju kućicu. Proljetno sunce izmamilo je Bena i mene na dvorište.

Sretna gruda

Dvojica prijatelja,
nakon škole,
odlučili grudama naći
igre nove.

Jedan tup,
drugi tap,
prijatelj prijatelja
pogodio u vrat.

Jedna gruda
promašila metu
pa završila na leđima
ptici u letu.

Iznenadena gruda
pogledala dolje,
auuu kakav predivan
vidik to je!

Lucija Detić, 2.b

Vid Benko, 1.b

Odlučio sam dresirati Bena. Kupio sam kolačiće. Svaki put kad bi Ben poslušao moju zapovijed, dobio bi jedan kolačić. Nakon nekoliko tjedana naučio sam Bena da sjedne i da legne. Ben je pritom uvijek bio veseo i razigran, slušao je moje zapovijedi i nije se protivio.

Prošle godine 14. lipnja bio je Benov dan, dan kada je proslavio svoj prvi rođendan. Danas je on veliki pas koji može visoko i snažno skočiti, ali i dalje je moj najbolji prijatelj.

Dragi čitatelju, psa treba voljeti i o njemu brinuti i on te nikad neće iznevjeriti!

Matko Ceganec, 6.a

Borna Mikić, 8.a

Zamišljena putovanja

Volim gledati more,
volim gledati kišu
i valove kako se njišu,
volim gledati zore.

Sanjam zelene otoke,
sanjam zamišljena mjesta
gdje se spaja života cesta,
sanjam zvijezde kao
nemirne potoke.

Jednoga dana tamo ću biti,
jednoga dana tamo ću sniti,
jednoga dana i mi ćemo biti.

Živim za taj dan,
živim za taj san.
Živim za san koji će nam
postati dan.

Izidora Osonjački, 7.b

Priđi, zagrlj nekog

Izvor snage
u trenucima teškim.

Kada nas nešto muči
u nama žudnja
za zagrljajem čuči.

Priđi, zagrlj nekog
srce da ti ugrije
da tuga poput prašine na vjetru
nestane.

Kada ne vidiš izlaz,
kada teško ti je
uvijek zagrljaj pomaže
i dolazak tvoj
sa smiješkom očekuje.

Ana Cikač, 7.a

Klara Žimbek, 3.b

Valentinovo

Tiho na uho šapnem sestri:
„Uskoro će Valentinovo
samo da znaš!
Što ćemo pokloniti
mami i tati,
ozbiljno je pitanje
koje treba razmotriti!
Pomoć tvoju rado
prihvatit ću ja,
i zato ćemo im pokloniti
srca najveća i najvrednija
DVA!“

Leo Zamuda, 2.b

Ella Cepanec, 4.b

Benjamin Horvatić, 8.b

FOTOSPOMENAR

Razred: 1. a • Prvi red (slijeva): Katja Pintarić, Vanessa Patrčević, Franka Barulek, Gita Šantek, Leona Naglaš. Drugi red: Emil Kefelja, Erik Kovčin, David Pukšić, Borna Novoselec, Teo Petrić, Martin Jalšovec, Alex Mraz Zoroja, Simon Jakobović. Razrednica: Jasenka Mindek

Razred: 1. b • Prvi red (slijeva): Vid Benko, Mihael Bauk, Dina Cilar, Lucija Lukač, Katja Lukač, Sara Bencek, Fran Mežnarić. Drugi red: Dominik Borščak, Ivano Pozder, Lovro Trubelja, Nola Mlakar, Patrik Mikić. Razrednik: Darko Meštrić, pomoćnik u nastavi: Bernard Maltar

Razred: 2. a • Prvi red (slijeva): Eva Kanižić, Lea Besak, Dora Krpan, Petra Kožul, Ella Čikač, Dona Plantak, Dorotea Čikač, Iva Stankus, Kaja Milinković, Nika Priher, Laura Ciglar. Drugi red: Luka Pintarić, Filip Horvatić, Dominik Domislović, Mateo Prstec, Roko Mavrić. Razrednica: Anica Hajdinjak

Razred: 2. b • Prvi red (slijeva): Tena Herceg, Tena Horvat, Sunčana Juriša, Dajana Markač, Valerija Borščak, Kaja Odak, Lucija Detić. Drugi red: Jan Domislović Cvek, Denis Tomašković, Karlo Šinko, Patrik Đurkas, David Horvat, Leo Zamuda, Roko Šarić, Karlo Krznarić. Razrednica: Marija Milutina

Razred: 3. a • Prvi red (slijeva): Ema Kefelja, Tena Vitez, Nika Ribič, Ema Fogec, Marija Jalšovec, Paula Mikić. Drugi red: Luka Herceg, David Mikić, Marin Prstec, Niko Horenec, Robert Milković, Leon Martinez. Razrednica: Danica Detić

Razred: 3. b • Prvi red (slijeva): David Broz, Miran Palfi, Petar Bosilj, Klara Žimbek, Simona Benc, Nika Đurkas, Samanta Gregurek, Sanel Osmanović, Matej Bratuša, Sandro Novak. Razrednica: Sanja Požgaj

Razred: 4. a • Prvi red (slijeva): Viktorija Beli, Ida Novak, Laura Jurišak, Nina Bauk, Nera Čilar, Marija Pintarić, Leona Domislović, Dorotea Fogec. Drugi red: Luka Čep, Slaven Jurišak, Kristijan Kožul, Ivan Capanec, Tin Vitez. Razrednica: Ljubica Barulek

Razred: 4. b • Prvi red (slijeva): Jan Levatić, Borna Lukinec, Roko Capanec, Erik Vuk, David Šredl, Niko Gašparić, Matej Vugrin. Drugi red: Ella Capanec, Franka Palfi, Matea Ivičević, Jana Kefelja, Iva Detić, Sara Lisičak. Razrednica: Mirjana Osonjački

Razred: 5. a • Prvi red (slijeva): Luka Mikić, Blaž Hrastić, Sebastijan Markač, Mihael Ribić, Eugen Cikač, Petar Holí, Sebastijan Farkaš. Drugi red: Lara Pintarić, Magdalena Cmrečak, Rea Kanižić, Vanesa Pintarić, Lana Videc, Lana Tomašković, Ana Šantek, Lucija Barić, Jana Hosni. Razrednica: Snježana Plantak

Razred: 5. b • Prvi red (slijeva): Vita Sokol, Ivana Božić, Sara Minđek, Lucija Minđek, Ida Horvatić, Magdalena Mikac, Klara Mijatović, Lana Horvat, Marija Žimbek. Drugi red: Luka Šaško, Filip Cmrečak, Vito Čilar, Matko Horčička, Samuel Činkuš, Leon Naglaš. Razrednica: Jelena Keretić

Razred: 6. a • Prvi red (slijeva): Borna Jurišak, Lea Novak, Sara Mikić, Klara Pomper, Hana Posavec-Lončarić, Monika Barulek, Lana Besak, Dorian Fogec, Lovro Borščak. Drugi red: Mihael Sokol, Tin Šestak, Borna Crnčić, Dorian Cepanec, Fran Golubar, Šimun Šredl, Simon Plantak, Nikša Lisičak, Matko Cepanec. Razrednica: Marija Ružić

Razred: 6. b • Prvi red (slijeva): Ema Požgaj, Leona Fotak, Gabriela Mikac, Vanesa Vrtlić, Marta Kapeš, Stela Kapeš, Mihaela Međimurec, Nikolina Cmrečak, Milena Pintarić, Tomislava Lisičak. Drugi red: Domagoj Ptiček, Nikola Šestak, Mihael Kefelja, Mateo Blaži, Leonardo Žugec-Stančić, Josip Plantak, Mihael Kobal, Bruno Ivičević, Petar Cepanec. Razrednica: Tajana Cikojević

Razred: 7. a • Prvi red (slijeva): David Hanjš, Martin Eršeg, Ilija Žimbek, Leon Kefelja, Filip Čikač, Ante Korotaj, Sebastian Činkuš. Drugi red: Klara Požgaj, Sara Pintarić, Lucija Koprek, Laura Posavec-Lončarić, Sabina Bečirović, Lorena Vugrin, Lorena Hosni Lajtman, Klara Težak, Ana Čikač, Sara Jagenčić. Razrednica: Maja Priher, učiteljica stažistica: Sunčana Lelkić

Razred: 7. b • Prvi red (slijeva): Ema Stankus, Izidora Osonjački, Franja Sokol, Tea Mekota, Sara Farkaš, Nives Levatić. Drugi red: Leon Malnar, Lovro Kreš, David Adlašić, Dominik Požgaj, Luka Picek, Fran Eršeg. Razrednica: Martina Sedlar (u zamjeni Nikolina Cmrečak)

Razred: 8. a • Prvi red (slijeva): Mirna Marčun, Tena Sokol, Matea Stolnik, Kristina Korotaj, Viktorija Pintarić, Dora Lisičak, Janja Huđek, Dunja Hraštić. Drugi red: Mateo Lisičak, Tin Blaži, Filip Vugrinec, Mihael Šinko, Marin Novoselec, Borna Mikić, Rene Matečak, Karlo Pomper, Marin Domislović. Razrednica: Martina Kos-Grabar

Razred: 8. b • Prvi red (slijeva): Benjamin Horvatić, Paula Voriš, Veronika Furjan, Nikolina Golubar, Lucija Pintarić, Marija Hoić, Klara Stankus, Katarina Hrženjak, Nikolina Mindek, Petra Svetec. Drugi red: Mihael Vudrag, Manuel Njegovec, Antonio Bosilj, Petar Šredl, Danijel Berger, Fran Capanec, Fran Gašparić, Leon Mavrić, Karlo Hudak. Razrednik: Igor Puček

Kolektiv škole • 1. red (slijeva): Marina Đurasek, Snježana Plantak, Mirjana Vrčec, s. Leopolda Kefelja, Anđelka Rihtarić, Sunčana Lelkić, Biserka Mežnarić, Ivana Kolarić, Maja Majnarić, Stjepan Koren, Martina Sedlar, Tatjana Martinčević, Jelena Keretić. **2. red:** Magdalena Njegovec, Ljubica Barulek, Mirjana Osonjački, Marija Milutina, Spomenka Kos, Jasenka Mindek, Sanja Požgaj, Tajana Cikojević, Marija Ružić, Maja Priher, Gordana Šimunec, Anica Hajdinjak, Tatjana Slunjski, Nada Kliček, Željko Uremović, Ines Pranić Furjan, Nikolina Cmrečak, Biljana Picek, Tomislav Čavlek. **3. red:** Bernard Maltar, Martina Kos-Grabar, Monika Copak, Dalia Šipek, Dijana Piskač, Luka Milinković, Darko Meštrić, Igor Puček, Danica Detić, Anica Plantak, Snježana Sokol, Ljerka Bošnjak, Silvija Mađar

Pozdrav od svih učenika i djelatnika škole

Uspjesi naših Lidranovaca na županijskoj i državnoj razini Smotre

TKO SU NAŠI NAJBOLJI LITERATI, GLUMCI I NOVINARI

Učenici naše škole sudjelovali su i postigli izvrsne rezultate na Međuopćinskoj, Županijskoj i Državnoj smotri literarnog, dramsko-scenskog i novinarskog stvaralaštva LiDraNo 2019. Na županijskoj razini Smotre našu su školu u kategoriji literarnog izraza predstavile učenica Ema Kefelja (3.a) s pjesmom *Uspavanka za ježeka*, mentorice učiteljice Danice Detić i učenica Klara Stankus (8.b) s radom *Želim*, mentorice učiteljice Magdalene Njegovec. U kategoriji novinarskog izraza školu su predstavili Izidora Osonjački (7.b) s putopisnom reportažom *Londonska šetnja za Hrvatsku*, mentorice učiteljice Maje Priher, Borna Jurišak (6.a) s viješću *S kravatom u školu* i Josip

Plantak (6.b) s člankom *Igra ili online igre*, mentorice učiteljice Magdalene Njegovec. U kategoriji školskih listova naš list *Ilek* predložen je za državnu razinu smotre. Glavna je urednica lista Marija Hoić (8.b), a njezina mentorica je učiteljica Magdalena Njegovec. U kategoriji pojedinačnog scenskog nastupa našu je školu predstavila Jana Hosni (5.a) monologom *Kako napraviti dobar plan* Zorana Pongrašića. Janu je za nastup pripremala njezina mentorica Maja Priher. U kategoriji dramsko-scenskog izraza od ukupno 18 skupnih scenskih nastupa za državnu smotru predložen je recital *Vjeruj u ljubav* Scenske skupine naše škole koju vodi mentorica Maja Priher. Članice skupine

su Lucija Barić (5.a), Magdalena Cmrečak (5.a), Jana Hosni (5.a), Klara Težak (7.a), Sara Pintarić (7.a), Lorena Hosni Lajtman (7.a), Lorena Vugrin (7.a) i Franja Sokol (7.b). Na Državnu smotru LiDraNo 2019. koja se održala u Šibeniku od 25. do 27. ožujka 2019. pozvane su naša najmlađa Lidranovka Ema Kefelja i njezina mentorica učiteljica Danica Detić. Emina pjesma *Uspavanka za ježeka* svojom ljepotom, prirodnim skladom i unikatnom jednostavnošću osvojila je članove stručnih povjerenstava na svim razinama – od međuopćinske do državne.

U nastavku vam donosimo najuspješnije literarne i novinarske radove naših Lidranovaca.

Uspavanka za ježeka

Hodi dragi ježek,
Slatki mali bodežek,
Spat se pospravi!
Konačište si pripravi!
Grančicu za posteljicu,
Listeka za dekiću,
Šapicu pod glavicu
Pa lefku noć, ježek moj!

Okoli tvoje hiže
Več kmica se smica.
Na krohu mesec sedi.
Čez oblok te gleda.
Dragi moj ježek,
Slatko mi spi.

Ema Kefelja, 3.a

Lefku noć, ježek moj!

ŽELIM

Čeznem za osobom koje više nema. Čeznem za osobom koju sam izgubila. Jedne večeri vidjeh sunce kako govori da je dan gotov te se sjetih naših zadnjih pozdrava. Nebo se zamračí. Razigrane kapljice kiše počnu padati. Njihovo veselo romorenje podsjeti me na njezin osmijeh.

Mama je bila draga osoba, brižna i dobra. Ispunjavala je svaku moju želju. Sve moje uspomene sačuvala je kao najvrjednije blago. Sve moje probleme rješavala je sa mnom. Zajedno smo se smijale šalama. Zajedno smo kupovale. Zajedno smo išle u restorane. Često smo gledale kriminalističke serije i pogađale tko je zločinac. Prije sedam godina išle smo na satove plesa. Voljela je mačke, baš kao što ih i ja volim. Želim da bude tu, uz mene. Želim nje-

zinu toplinu. Želim barem još jednom čuti njezin glas. Želim vidjeti njezin osmijeh. Želim vidjeti iskru sreće u njezinim velikim očima. Želim okusiti jelo koje je je ona pripremila. Želim njezin topao dodir koji me miluje. Kad bih imala posljednju želju, poželjela bih provesti dan s njom. Bio bi to dan pun

sreće i ljubavi. Nakon dugog sna poželjela bih joj: "Dobro jutro".

Moja čežnja da još barem jedan dan provedem s njom nikada neće prestati... Neka joj je sretan život kojim sada živi! Život koji je svijetao kao sunce u ranu zoru.

Klara Stankus, 8.b

Obilježen Svjetski dan kravate

S KRAVATOM U ŠKOLU

Kravata, univerzalno poznat, cijenjen i prepoznatljiv hrvatski simbol, povezala je učenike i djelatnike Osnovne škole „Vladimir Nazor“, Sveti Ilija u obilježavanju njezinoga dana 18. listopada 2018. godine. Učenici su ponosno nosili kravate svojih očeva, djedova ili starije braće, a učiteljice svojih muževa

ili drugih muških članova obitelji. Trenutak elegancije i otmenosti zabilježili su zajedničkom fotografijom u školskom dvorištu.

Kravata se kao hrvatski proizvod proširila Europom u 17. stoljeću. Hrvatski su je vojnici nosili oko vrata u Tridesetogodišnjem ratu. Dan kravate obilježava se od 18. listopada

2003. Tada je u Puli izvedena autor-ska instalacija Marijana Bušića *Kravata oko Arene* koju je preko svjetskih televizijskih postaja vidjelo preko milijardu ljudi. Prije deset godina Hrvatski je sabor iskazao kravati posebnu počast proglašivši 18. listopada Danom kravate.

Borna Jurišak, 6.a

O važnosti igre

IGRA ILI ONLINE IGRE

“Zašto se djeca više ne igraju onako kako smo se mi nekad igrali?”, rečenica je kojom moja baka često izražava nezadovoljstvo dok me promatra kako sjedim u dnevnoj sobi i igram igrice. Baka i roditelji tjeraju me da se igram vani jer je tvrde oni, a i brojni stručnjaci koji se bave psihofizičkim razvojem djece, važno da se djeca igraju vani na svježem zraku. Mislio sam da je djeci prije izuma struje, televizije, računala i mobitela bilo strašno dosadno. No moje su me mama i baka, svojim pričama, natjerale na razmišljanje o važnosti igre i posljedicama prekomjernog igranja igrice.

Davne 1931. godine kada je rođena moja baka nije bilo igračaka kakve mi danas poznajemo. Djeca su se igrala jedni s drugima jer ih je tada bilo puno. Svaka obitelj imala je najmanje petero, a često i više djece. Znalo je biti u obitelji i po dvanaestero djece. Igrali su se kamenčićima i blatom. Djevojčice su se igrale lutkicama koje bi napravile od kukuruzovine. Dječaci su izrađivali frulice od vrbova pruća, a u vrijeme kolinja napuhali bi loptu od svinjskog mjehura i igrali nogomet. Djevojčice su se u proljeće, kada su čuvalе krave, igrale zaleđenog sveca. Dječaci su se penjali na drveće i tražili ptičja gnijezda. Samo najspretniji su se uspjeli popeti na vrh drva gdje su bila ptičja gnijezda. Mojoj baki kati bilo je najdraže u proljeće isplesti vijenac ili lančić od cvijeća i stavljati ga u kosu ili oko vrata sebi i svojim prijateljicama. Bili su to lančići od maslačaka i tratinčica, lančići od prirodnih materija-

Je li online igra prava igra?

la, a ne od različitih plastičnih ili gumenih perlica s oznakom „made in China“ i cijenom od 200,00 i više kuna kojima su danas oduševljene djevojčice.

Moja mama koja je djetinjstvo provela 70-ih godina 20. stoljeća igrala se na livadi zaleđenog sveca. U školi je s prijateljicama igrala gumi-gumi. Dokazala mi je da je još i danas vješta u preskakanju gume. Sjeća se kako je čeznutljivo promatrala susjedine unuke koje su dolazile iz grada na ljetne praznike k svojoj baki. One su imale lutkice s pravom kosom i prave torbice. Čak su imale i lego kocke. Bila je sretna kada su je, istina rijetko, pozvale da se igra s njima i njihovim igračkama. Čak se jednom potajice ušuljala u susjedinu drvarnicu gdje su bile spomenute igračke kako bi ih promatrala, uzela u ruke i opipala. Taj dan i danas pamti, kao i dan kada je dobila svoju prvu lutku, ali nažalost lutku bez kose čije se oči nisu sklapa-

le. Bila je tužna, ali i u isto vrijeme sretna i zahvalna roditeljima jer je dobila lutku. Uzela je škare, izrezala maminu bluzu i sašila svojoj lutki haljinu kakvu njezina princeza zaslužuje. U polju je skupila kukuruzne vlasi od kojih je izradila kosu svojoj čelavici, svojoj najljepšoj lutki na svijetu.

Pitam se postoji li uopće igračka ili igrice koju mi moji roditelji uz malo nagovaranja ne bi kupili ako bih je poželio? No ni s jednom novom igračkom ili igricom nisam dugo zadovoljan. Početno oduševljenje brzo splasne i već bih nešto drugo, nešto novo, nešto što imaju moji prijatelji. Moderne igračke i igrice oduševljavaju me, ali samo kratkoročno. Zašto? Možda se odgovor na ovo pitanje krije u dobu u kojem živimo, dobu koje ima bitno drugačiju ljestvicu vrijednosti od doba u kojem su djetinjstvo provele moja baka i moja mama.

Josip Plantak, 6.b

Matejina priča

LONDONSKA ŠETNJA ZA HRVATSKU

Oduvijek sam se divila svojoj osamnaest godina starijoj sestri Mateji koja živi u Londonu.

Uvijek sam ju čekala s velikim nestrpljenjem. Najviše sam se veselila njezinom velikom crvenom kovčegu punom poklona, iz kojeg sam uvijek dobila nešto posebno jer sam bila najmlađa. Ipak, često sam se pitala zašto je otišla živjeti tako daleko od nas.

Mama Marie

Nakon završene gimnazije Mateja je odlučila usavršiti svoje znanje engleskog jezika. Pomoću zajedničkih prijatelja došla je u kuću gospođe Marie. Ubrzo su se jako zbližile i umjesto šest mjeseci, ona je sada, nakon dvanaest godina, još uvijek u Londonu. Moja se sestra nikada nije žalila da joj je teško, a sigurno joj nije bilo lako. Njezina najveća vrlina je upornost. Usprkos razdvojenosti od obitelji, nepoznatom gradu, ljudima i jeziku svladavala je prepreke na koje je nailazila.

Prvih godinu dana radila je s gospođom Marie koja je dizajnirala nakit. Mateja se brzo u tome snašla pa je i sama počela dizajnirati, a upisala je i fakultet poslovnog menadžmenta. Bila je najuspješnija studentica, a nekoliko godina kasnije završila je i magisterij projektnog menadžmenta.

Mateja uvijek kaže da ima dvije mame – našu mamu Mirjanu i mamu Marie. Nakon što nas je Marie posjetila, postalo mi je jasno zašto tako govori jer je ona topla i draga osoba koja ju je prigrlila kao svoje di-

jete. Marie se u međuvremenu razboljela te ostala gotovo nepokretna, no prijateljstvo Marie i Mateje i dalje traje. Sada provode mnogo vremena zajedno posjećujući galerije, restorane i baveći se aktivnostima koje uveseljavaju Marie, a ne može ih ostvariti bez tuđe pomoći.

Volonteri maratonci

Prije tri godine Mateja je počela volontirati u humanitarnoj udruzi South London Care čiji je cilj povezati starije osobe s njihovim mlađim susjedima putem grupnih druženja i aktivnosti kao što su ples, pjevanje, gledanje filmova, kreativne radionice, kuhanje i slično. Volonteri također posjećuju starije osobe u njihovim domovima kada im treba netko s kim će razgovarati ili popiti kavu.

Kako bi se omogućilo što više takvih druženja, volonteri odaberu aktivnost i prikupljaju donacije tijekom priprema za odabranu aktivnost. Mateja je posljednje tri godine hodala po 100 km. Cilj je bio prehodati zadanu kilometražu maratona neprestanim kretanjem što uključuje između 23 i 26 sati neprekidnog hodanja. Radi se o velikom pothvatu s obzirom na njegovo trajanje te različite vanjske čimbenike kao što su vremenske prilike, težina terena, ozljede i umor. Novac, koji je prikupila donacijama prijatelja putem društvenih mreža te druženjima u pub-kvizovima, uplaćivan je udruzi u kojoj volontira te je njime omogućeno više od dvjestotinjak druženja članova humanitarne udruge.

Matejina upornost u 100km šetnje za Hrvatsku

Baka Štefica

Po dolasku u London Mateja je bila najsretnija kad je čula našu hrvatsku riječ. U udruzi je jedan član čuo za moju sestru. Sjetio se da u Londonu živi jedna baka, Hrvatica koja je došla u London za vrijeme Domovinskog rata u Hrvatskoj. Živi sama, ali ono što je najzanimljivije, baka Štefica je 10. siječnja 2019. godine navršila 105 godina. Baka Štefica nikada u potpunosti nije naučila engleski jezik, a kćer joj je preminula u Londonu i tako je bila presretna kada je i ona, prilikom prvog susreta s Matejom, napokon opet čula hrvatski jezik. Rodom je iz Ravne Gore, no puno se selila u svom životu. Čak je nekoliko godina živjela i u Varaždinu.

Prije četiri godine u London je otišla još jedna moja sestra, Margareta, koja je u Zagrebu završila novinarstvo, u Londonu dobila stipendiju i uspješno završila diplomski studij menadžmenta. Margareta također posjećuje baku Šteficu. Svaki put baka im ispriča neku priču iz prošlosti, pokazuje slike, albume, knjige i stvari koje još čuva iz svoje mladosti.

Šetnja uz Temzu

Baka Štefica čuva sve časopise koje je dobila iz Hrvatske pa ih čita svaki dan. Neki su stari i više od deset godina, ali ona kaže da nema veze, barem zna što se događa u Hrvatskoj. Moje joj sestre svaki put nose novine i časopise kada se vraćaju u London. Posjećuju je jednom tjedno, a njihova engleska baka, kako ju od milja zovu, uvijek im nešto pripremi.

Baka se Štefica, unatoč svojim godinama, voli sređivati, a posebno voli imati uređene nokte. Mateja i Margareta na svaki susret nose sve svoje lakove, a baka si svaki tjedan bira drugu boju.

Dobar glas daleko se čuje

U međuvremenu se Mateja zaposlila u uredu Hrvatske turističke zajednice u Londonu. Jako voli svoj posao jer puno putuje, a ima i priliku svima pokazati najljepšu zemlju na svijetu, našu Hrvatsku. Već je nekoliko puta u Hrvatsku dovela engleske novinare i blogere te ih provela nekim od najljepših mjesta u Lijepoj Našoj. Osim putovanjima, Mateja i njezine kolegice Hrvatsku promoviraju organizirajući različite radionice i događaje u srcu Londona, kao na primjer „Hrvatske večere“ kojima je cilj promocija gastronomije u suradnji s nekim od najboljih britanskih i hrvatskih kuhara.

Sretna sam što Matejino srce, iako je u Londonu, kuca za našu obitelj i za Hrvatsku. Ponosna sam na obje svoje sestre. One su moj uzor i nadam se da ću jednoga dana biti poput njih, a svakako se mogu ugledati i u ostalo svoje četvero braće koja žive u Hrvatskoj.

Izidora Osonjački, 7.b

London noću

Na Međuopćinskoj smotri LiDraNO 2019. našu školu uspješno su predstavili Matko Cepenec (6.a) literarnim radom *Ben*, Ana Cikač (7.a) novinarskom reportažom *Més que un club*, Kristijan Kožul (4.a) krasnoslovom *Hoću znati* Ratka Zvrka i Scen-

ska skupina dramsko-scenskom igrom *Što je bubamara čula*. Radovi ovih učenika nisu predloženi na županijsku razinu natjecanja, ali oni zaslužuju pohvalu i priznanje za svoja literarna, novinarska i scenska umijeća.

Dugoočekivani zvižduk

MÉS QUE UN CLUB

Volim nogomet. Pratim nogomet. Treniram nogomet, iako mnogi smatraju da to nije sport za cure. Odani sam navijač Barcelone, klub osnovanog 29. studenoga 1899. godine. Divim se njihovoj strasti za nogometom i stilu igre prozvanom „tiki-taka“, a koju odlikuje majstorstvo igrača i brza predaja lopte. Svaki su vikend dva sata posvećena samo Barceloni. Oduvijek sam sanjala o gledanju zvijezda poput Messija, Suareza, Inieste, Rakitića ili Piquea uživo.

Neočekivana e-pošta

Cijeloga ću života pamtiti subotu, 24. ožujka 2018. Tata me ujutro upitao jesam li pregledala e-poštu. Začudilo me njegovo pitanje jer rijetko dobivam e-poštu pa sam požurila provjeriti. Dočeka me sljedeći tekst: „Your tickets for FC Barcelona match against Leganes!“ Pogledala sam tatu i počela plakati. Moj se san napokon ostvario! Tata me iznenadio kartama za Barceloninu utakmicu na Camp Nou. Bio je to najnevjerojatniji trenutak u mom životu. Vrištala sam, skakala, grlila mamu, tatu, sestre, pa čak i psa.

„Letjet ću avionom! Vidjet ću Messija uživo na najvećem europskom stadionu s čak 99 354 sjedećih mjesta!“ mozak mi je munjevitom brzinom obrađivao dobivene informacije.

Ma kakav strah – letim u Barcelonu

Na avion smo se ukrkali u Zračnoj luci „Franjo Tuđman“ u petak, 6. travnja. Bila sam preuzbuđena da bih razmišljala o strahu.

Ono što je prvi let učinilo još zanimljivijim, bio je moj položaj kraj prozora. Promatrala sam minijature Hrvatske, Slovenije, Austrije i Njemačke. Nad Austrijom je, prema riječima kapetana, na visini od 11000 metara bilo čak

-59° C!

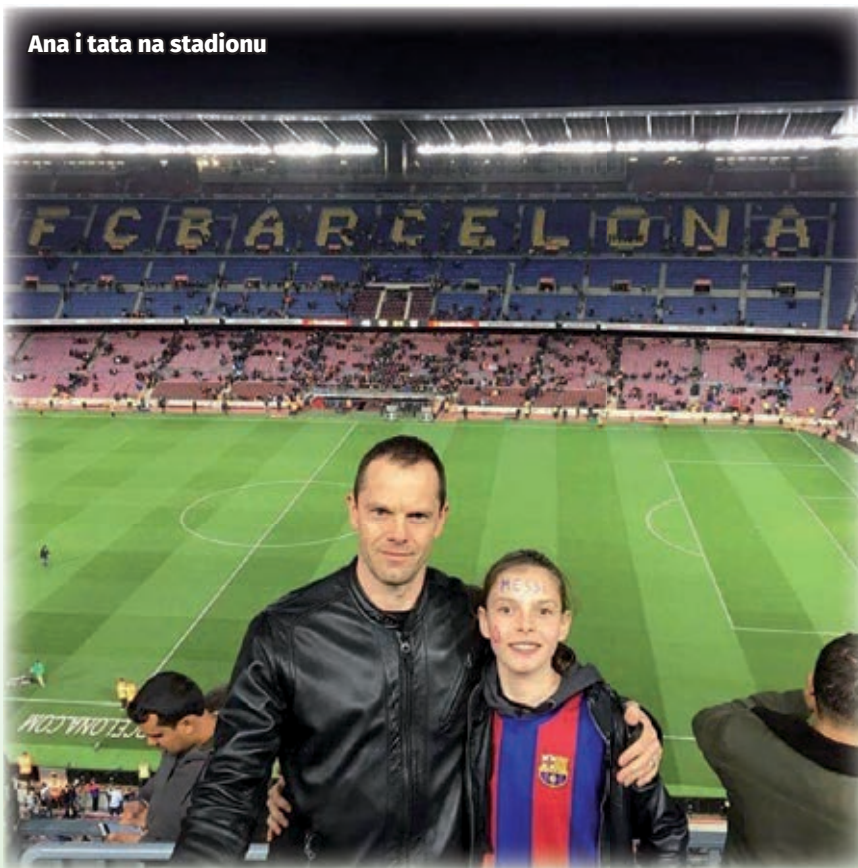
U Frankfurtu smo se iskrkali pa se ponovno ukrkali na avion za Barcelonu. Stigli smo u kasnim večernjim satima te se smjestili u hotel. Ujutro smo se prošetali poznatom La Ramblom, šetnicom na kojoj se nalazi fontana Font de Canaletes koja je tradicionalno okupljalište navijača Barcelone. Produžili smo prema Kolumbovu trgu te posjetili gradsku vijećnicu, Re-

nesansnu ulicu i katedralu da bismo se na kraju uputili prema najsjajnijoj građevini, Barceloninom stadionu.

Hat-trick

Kada sam ugledala vrh stadiona, srce mi je počelo izbezumljeno kucati. Trčala sam tako brzo da me tata jedva sustigao. Razgledali smo Barcelonin MegaShop te se uputili prema Camp Nou. Prošli smo osiguranje i ušli na stadion. Ugledavši crveno-plavo-žuta sjedala, postala sam najsretnije dijete na svijetu. Bio je to veličanstven prizor! Zaplakala sam, snažno zagrlila tatu i rekla: „Tata, hvala ti!“ Igrači su istrčali na zagrijavanje. Vikala sam: „Tata, Messi je tamo! Tata, Iniesta

Ana i tata na stadionu

Ulicama Barcelone

je tamo!" Tata je također uzbuđeno gledao igrače i smješkao se svakoj mojoj riječi. Sučev zvižduk označio je početak utakmice. „To je trenutak koji si čekala dvanaest godina života, Ano!" proletjelo mi je glavom. Lopta je letjela svake sekunde na drugi kraj terena, igrači su bili brzi poput munje. Sve je bilo drugačije nego na televiziji. Nevjerojatni Messi zabio je sjajan slobodan udarac s 25 metara. Cijeli je stadion urlao: „Messi! Messi! Messi!" Osjećala sam da je to moj drugi dom, da je to moja druga obitelj, obitelj najvažnije sporedne stvari na svijetu. Messi je čarobirao na terenu te zabio još dva pogotka! U međuvremenu su igrači Leganesa zabili pogodak, ali to me nije brinulo. Sudac je zviždukom označio kraj utakmice i predao loptu Messiju. (Prema nogometnom običaju igrači, koji su zabili tri pogotka (hat-trick), dobivaju loptu.) Sretni i zadovoljni uputili smo se podzemnom željeznicom prema hotelu i otišli spavati.

Rado bih Messiju postavila pitanje

Sve prvo, a za deset

Sutradan smo posjetili Barcelonin muzej. Vidjeli smo fotografije Barcelonine prve nogometne momčadi i prvih igrača, prve note Barcelonine navijačke pjesme, El Cant del Barça, kao i prve kopačke, lopte i dresove. U muzeju je bilo izloženo i svih pet Messijevih Zlatnih lopti. Najbolji dio obilaska muzeja bio je obilazak tribina, svlačionica te komentatorskog položaja na samom vrhu stadiona. Nakon obilaska tribina uputili su nas prema tunelu kroz koji prolaze igrači na putu od svlačionica do terena. Prolazila sam kroz tunel i prvi put držala metalni rukohvat koji drže Barcelonine zvijezde prije utakmice! Sjedila sam i na klupi na

kojoj sjede moji idoli! Na povratku smo kupili Barcelonin domaći dres na kojem smo dali otisnuti moje ime te broj 10, Messijev broj. Messi je moj najdraži igrač i nogometni uzor. Iako je bio nizak za svoje godine, nije odustao od svog sna. Draga mi je i činjenica da je za otkrivanje njegova talenta zaslužna njegova baka koja ga je odvela na prvi trening.

Za Zagreb smo poletjeli u ponedjeljak, 9. travnja. Uputili se prema našem malom Svetom Iliji, puni velikih doživljaja i uspomena, uspomena za deset! Kako i ne bismo bili kad je Barcelona „Més que un club" (Više od kluba)!

Ana Čikač, 7.a

Više od kluba!

Naši učenici i mentori sudjelovali su na brojnim županijskim i državnim natjecanjima i smotrama

ZNANJE JE MOĆ

I ove školske godine učenici naše škole sudjelovali su na različitim natjecanjima i smotrama gdje su osim znanja pokazali i svoja literarna, novinarska, glumačka, pjevačka i sportska umijeća.

Županijska smotra LiDraNo 2019. • novinarski izraz:
školski listovi • Marija Hoić, 8.b – glavna urednica lista *Ilek*
Mentorica: Magdalena Njegovec

Državna smotra LiDraNo 2019.
literarni izraz • Ema Kefelja, 3.a • Mentorica: Danica Detić

Državno natjecanje Vjeronaučna olimpijada 2019. • Vjeronaučna skupina: Borna Jurišak, 6.a, Sebastian Cinkuš, Sara Pintarić, 7.a, Benjamin Horvatić, 8.b – 1. mjesto na biskupijskoj i 5. mjesto na državnoj razini natjecanja • Mentorica: s. Leopolda Kefelja

Županijska smotra LiDraNo 2019.

skupni scenski izraz • Scenska skupina: Lucija Barić, Magdalena Cmrečak, Jana Hosni, 5.a, Lorena Hosni Lajtman, Sara Pintarić, Klara Težak, Lorena Vugrin, 7.a, Franja Sokol, 7.b • Mentorica: Maja Priher

21. Smotra glazbenog stvaralaštva djece i mladeži Varaždinske županije

Franka Barulek, Gita Šantek, Katja Pintarić, Vanessa Patrčević, 1.a, Nola Mlakar, 1.b, Iva Stankus, Kaja Milinković, Nika Priher, Petra Kožul, Dona Plantak, 2.a, Lucija Detić, Tena Herceg, Tena Horvat, Sunčana Juriša, Kaja Odak, Denis Tomašković, 2.b, Ema Kefelja, Marija Jalšovec, 3.a, Laura Jurišak, Slaven Jurišak, Leona Domislović, Nera Cilar, Marija Pintarić, Kristijan Kožul, 4.a, Iva Detić, Jana Kefelja, Mateja Ivičević, 4.b, Sebastijan Farkaš, Lana Tomašković, Ana Šantek, 5.a, Lana Horvat, Ida Horvatić, Klara Mijatović, Magdalena Mikac, Vita Sokol, Marija Žimbek, 5.b – zbor je na Županijskoj smotri osvojio 5. mjesto • Mentorica: Jelena Keretić

Županijska smotra zadruga

Leona Fotak, Bruno Ivičević, Marta Kapeš, 6.b
Mentorice: Mirjana Vrček i Jelena Keretić

Županijska smotra LIK 2019.

Ana Šantek, 5.a, Klara Stankus, 8.b
Mentorica: Dijana Piskač

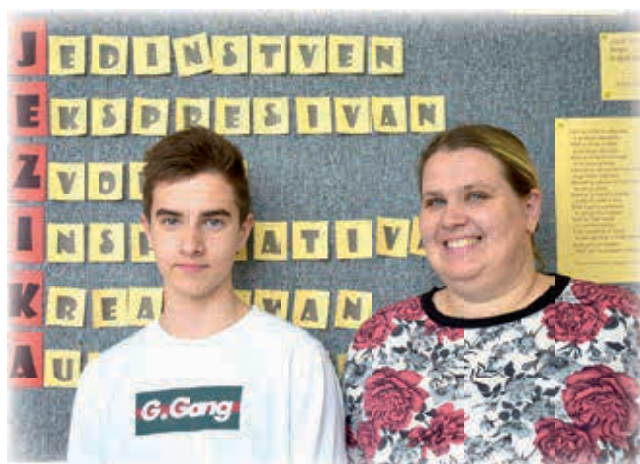
Županijska smotra LiDraNo 2019.
literarni izraz • Klara Stankus, 8.b
Mentorica: Magdalena Njegovec

Županijska smotra LiDraNo 2019.
samostalni novinarski rad • Borna Jurišak, 6.a, Josip Plan-
tak, 6.b • Mentorica: Magdalena Njegovec

Županijska smotra LiDraNo 2019.
samostalni novinarski rad • Izidora Osonjački, 7.b
Mentorica: Maja Priher

Županijsko natjecanje iz Hrvatskoga jezika
Mihael Šinko, 8.a – 9. mjesto • Mentorica: Magdalena Njegovec

Županijsko natjecanje iz Njemačkoga jezika
Dunja Hrastić, 8.a – 15. mjesto, Mihael Šinko, 8.a – 24. mjesto
• Mentorica: Marija Ružić

Županijsko natjecanje iz Povijesti
Viktorija Pintarić, 8.a – 6. mjesto, Mihael Šinko, 8.a – 10. mje-
sto • Mentorica: Martina Sedlar

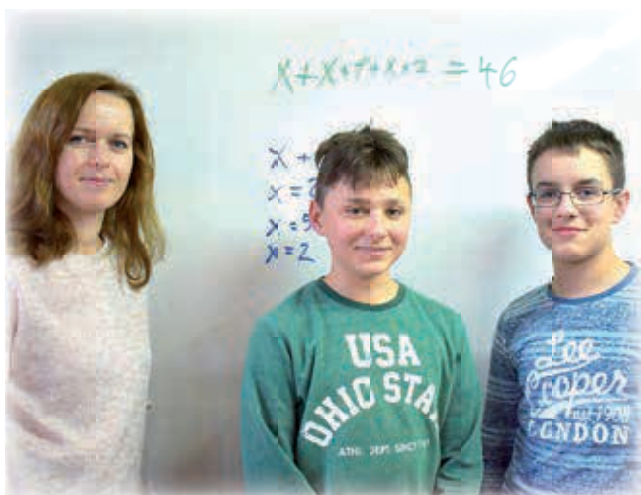
Županijsko natjecanje iz Geografije

Eugen Cikač, 5.a – 3. mjesto • Mentorica: Dalia Šipek

Županijsko natjecanje iz Geografije

Mihael Šinko, 8.a – 5. mjesto • Mentor: Željko Uremović

Županijsko natjecanje iz Matematike

Eugen Cikač, 5.a – 13. mjesto, Blaž Hrastić, 5.a – 18. mjesto
Mentorica: Snježana Plantak

Županijsko natjecanje iz Kemije

Mihael Šinko, 8.a – 3. mjesto, Franja Sokol, 7.b – 18. mjesto
Mentorica: Spomenka Kos

Županijsko natjecanje iz Biologije

Ana Cikač, 7.a – 3. mjesto, Klara Stankus, 8.b – 5. mjesto,
Lucija Pintarić, 8.b – 16. mjesto, Benjamin Horvatić, 8.b – 18.
mjesto • Mentor: Luka Milinković

Županijsko natjecanje iz Tehničke kulture

Blaž Hrastić, 5.a – 5. mjesto, Ema Požgaj, 6.b – 8. mjesto, Laura
Posavec-Lončarić, 7.a – 15. mjesto, Matea Stolnik, 8.a – 9.
mjesto • Mentor: Tomislav Čavlek

Županijsko natjecanje iz futsala: dječaci 5. i 6. razred • Matko Cepanec, Fran Golubar, Simon Plantak, Mihael Sokol, Tin Šestak, Šimun Šredl, 6.a Mateo Blaži, Petar Cepanec, Mihael Kobal, Josip Plantak, 6.b – među osam najboljih ekipa • Mentorica: Tajana Cikojević

Županijsko natjecanje iz futsala: dječaci 7. i 8. razred • Luka Picek, Dominik Požgaj, 7.b, Tin Blaži, Mateo Lisičak, Marin Novoselec, Karlo Pomper, 8.a, Fran Cepanec, Fran Gašparić, Manuel Njegovec, Petar Šredl, 8.b – 4. mjesto • Mentorica: Tajana Cikojević

Županijsko natjecanje iz atletike: djevojčice i dječaci 5. i 6. razred • Rea Kanižić, Lara Pintarić, 5.a, Ida Horvatić, 5.b, Lana Besak, Lea Novak, 6.a, Leona Fotak, Marta Kapeš, Mihaela Međimurec, 6.b – 4. mjesto, Fran Golubar, Mihael Sokol, Tin Šestak, Šimun Šredl, 6.a, Mateo Blaži, Petar Cepanec, Josip Plantak, Leonardo Žugec-Stančić, 6.b – 2. mjesto • Mentorica: Tajana Cikojević

Županijsko natjecanje iz atletike: djevojčice i dječaci 7. i 8. razred • Lorena Hosni Lajtman, Klara Težak, 7.a, Nives Levatić, 7.b, Janja Huđek, 8.a, Veronika Furjan, Nikolina Minđek, Klara Stankus, 8.b – 4. mjesto, Ilija Žimbek, 7.a, David Adlašić, David Jurak, Luka Picek, Dominik Požgaj, 7.b, Tin Blaži, Marin Novoselec, 8.a, Fran Cepanec, Petar Šredl, Mihael Vudrag, 8.b – 6. mjesto • Mentorica: Tajana Cikojević

Županijsko natjecanje iz krosa: djevojčice i dječaci 5. - 8. razred • Rea Kanižić, Lara Pintarić, 5.a, Lea Novak, 6.a, Marta Kapeš, 6.b – 8. mjesto, Šimun Šredl, 6.a, Mateo Blaži, Petar Cepanec, Leonardo Žugec-Stančić, 6.b – 2. mjesto, Luka Picek, 7.b, Tin Blaži, 8.a, Fran Cepanec, Petar Šredl, 8.b – 4. mjesto Mentorica: Tajana Cikojević

Županijsko natjecanje iz košarke: djevojčice 5. i 6. razred Ivana Božić, Ida Horvatić, Lucija Minđek, Sara Minđek, Magdalena Mikac, Marija Žimbek, 5.b, Klara Pomper, 6.a, Leona Fotak, Marta Kapeš, Mihaela Međimurec, 6.b – 2. mjesto Mentorica: Tajana Cikojević

Produženi boravak i u našoj školi

PISANJE ZADAĆE U ŠKOLI UZ IGRU I DRUŽENJE

Zahvaljujući velikom angažmanu ravnateljice Anđelke Rihtarić i postojećih vlasti, od rujna ove školske godine i u našoj je školi

li otvoren produženi boravak za učenike od 1. do 4. razreda čiji roditelji rade kada oni nisu na nastavi. Boravak se održava i u jutarnjoj i u poslijepodnevnoj smjeni u učionici broj 10. Kako bi učenicima bilo što ugodnije učiti, čitati i igrati se, učionica je preuređena u prekrasan oku ugodan prostor. Voditeljica produženog boravka, učiteljica Monika Copak brine o djeci i organizira im vrijeme za odmor, šetnju, užinu, druženje i igru, ali i za pisanje domaćih zadaća te učenje i dopunjavanje gradiva koje nisu do kraja usvojili tijekom nastave. Produženi boravak garancija je mamama i tata- ma da su njihova djeca u sigurnim rukama dok oni rade.

njoj i u poslijepodnevnoj smjeni u učionici broj 10. Kako bi učenicima bilo što ugodnije učiti, čitati i igrati se, učionica je preuređena u prekrasan oku ugodan prostor. Voditeljica produženog boravka, učiteljica Monika Copak brine o djeci i organizira im vrijeme za odmor, šetnju, užinu, druženje i igru, ali i za pisanje domaćih zadaća te učenje i dopunjavanje gradiva koje nisu do kraja usvojili tijekom nastave. Produženi boravak garancija je mamama i tata- ma da su njihova djeca u sigurnim rukama dok oni rade.

Druženje u produženom boravku

Novinarska skupina

Univerzalna sportska škola

SPORT U SLOBODNO VRIJEME

Gužva na švedskim ljestvama

Vješti u čupanju mrkvice

Univerzalna sportska škola projekt je Hrvatskog školskog sportskog saveza kojim se djeci nastoji omogućiti razvoj njihovih motoričkih, a potom i emocionalnih, psihičkih i socijalnih potencijala. Program je namijenjen učenicima od 1. do 4. razreda osnovne škole. Od

ove školske godine projekt se provodi i na našoj školi, i to za učenike 1. i 2. razreda. Učenici pod stručnim vođenjem učiteljice Tjelesne i zdravstvene kulture, Tajane Cikojević, na zanimljiv i za njihovu dob pedagoški i kineziološki primjeren način uče osnovne oblike kre-

tanja te osnovne elemente brojnih sportova. Treninzi se odvijaju dva puta tjedno i traju 45 minuta. Cilj treninga nije stvaranje vrhunskih sportaša nego socijalizacija djece i stvaranje preduvjeta za bavljenje sportskim aktivnostima.

Tajana Cikojević, učiteljica

NOVA ŠKOLSKA GODINA, NOVI POČETAK

Nova školska godina započela je 3. rujna 2018. Među učenicima koji su krenuli u školu našlo se i 25 malih prvaša u pratnji svojih roditelja. U dvorani su ih svečano dočekali ravnateljica Anđelka Rihtarić i njihovi budući učitelji: učiteljica Jasenka Minđek i učitelj Darko Meštrić te petaši koji su im pripremili razigran program dobrodošlice.

Ravnateljčini zadatci za prvaše

PRVAŠIĆI U KAMPANJI DANAS JEDEMO RIBU

Ribice za prvaše

U sklopu kampanje „Danas jedemo ribu“ učitelji Darko Meštrić i Jasenka Minđek podijelili su prvašićima pakete s prerađenim proizvodima ribarstva i slikovnicu „Danas jedemo ribu“. Kampanja je sufinan-

cirana sredstvima EU-a, a pokrenulo ju je Ministarstvo poljoprivrede u obrazovnim ustanovama na nacionalnoj razini s ciljem podizanja svijesti o važnosti i potrebi konzumacije ribe i drugih proizvoda ribarstva.

VARAŽDINSKO ZELJE NA ŠKOLSKOME MENIJU

Udruga „Zeljari“ donirala je školama Varaždinske županije varaždinsko zelje - jedini prehrambeni proizvod iz Varaždinske županije zaštićen oznakom izvornosti i zemljopisnog podrijetla koju je dodijelila Komisija Europske unije. Zahvaljujući donaciji, naša školska kuharica Snježana Sokol pripremila je ukusna jela od varaždinskog zelja.

Zdravo i ukusno varaždinsko zelje

PROMETNI POLICAJAC I DJELATNIK CRVENOG KRIŽA EDUCIRALI PRVAŠIĆE

Tradicionalno prometno-educativno predavanje za naše prvašiće, koje na početku svake školske godine održe djelatnici MUP-a i Gradskog društva Crvenog križa, ove je godine održano 24. rujna 2018.

Kako sigurno doći do škole

9. EUROPSKI DAN JEZIKA

Pod motom „Deutsch ist nah“ 29. rujna 2018. na Franjevačkom trgu u Varaždinu već devetu godinu zaredom obilježen je Europski dan jezika. Našu školu predstavili su učenici 8. razreda Mihael Šinko, Rene Matečak, Mirna Marčun, Viktorija Pintarić, Lucija Pintarić te učiteljice Marija Ružić i Maja Majnarić. Naš jezični štand krasili su magneti s porukama, rođendanske čestitke, ukrasne kutije za olovke te male edukativne knjižice o Njemačkoj.

PROVEDENA AKCIJA SOLIDARNOST NA DJELU

Učenici aktivisti Crvenoga križa

Naša se škola 19. listopada 2018. ponovno uključila u akciju Hrvatskog crvenog križa „Solidarnost na djelu“ pod nazivom „Ne dvoji, za

drugog izdvoji“. Akciju je organizirala učiteljica Ljubica Barulek, a u njoj su sudjelovali učenici od 5. do 8. razreda.

NA VEČERI POEZIJE I GLAZBE JASMINKI S LJUBAVLJU

Kazivanjem autorskih kajkavskih stihova Klara Požgaj, 7.a, Sara Pintarić, 7.a i Franja Sokol, 7.b u pratnji učiteljice Maje Priher gostovale su na 4. Večeri poezije i glazbe *Jasminki s ljubavlju* koja je održana 15. rujna 2018. godine na Stančićevome trgu u Varaždinu. Ovakvi susreti dokaz su da i osobe s invaliditetom imaju svoje želje, snove i talente kojima obogaćuju svijet te da nas umjetnost može, barem na kratko, osloboditi svih okova.

Kazivanje poezije

GOSTOVANJE NA KAJKAVSKOME ETNOGRAFSKOME KVIZU U VIRJU

Naša Scenska skupina gostovala je 6. studenoga 2018. na 27. Kajkavskome etnografskom kvizu u OŠ prof. Franje Viktora Šignjara Virje i predstavila se recitalom *Moj dom*. Članice skupine u Virje otputovala su u društvu

ravnateljice Anđelke Rihtarić, učiteljice Maje Priher i knjižničarke Tatjane Slunjski. Uz temu ovogodišnjeg kviza naučile su ili su se podsjetile nekih već zaboravljenih riječi vezanih za stare obrte i zanate.

Crven, bijeli, plavi - Moj dom

TRADICIONALNI JESENSKI ŠKOLSKI SAJAM

Osladite se našim delcijama

Uvijek tražene krumpirove spirale

Tradicionalni jesenski školski sajam održan je 12. listopada 2018. Svečano su ga otvorili ravnateljica Anđelka Rihtarić i učitelj Darko Meštrić, a molitvu i blagoslov predvodio je vlč. Izidor Ferek.

Dramska družina razredne nastave koju je pripremila učiteljica Danica Detić izvela je prigodni program. Posjetitelji sajma imali su prilike ponešto kupiti na 16 raznovrsnih razrednih štandova, štandu UZ Ilek te štandu Udruga žena Doljan. Članovi Športsko-ribovskog društva Keder za posjetitelje su ispekli šarana, a članovi DVD-a Sveti Ilija u suradnji sa školskom kuharicom pripremili su tjesteninu s mljevenim mesom. U pripremama sajamskih delicija i osmišljavanju bogate ponude, osim poduzetnih učenika i učitelja, sudjelovali su brojni roditelji, obitelji učenika i prijatelji.

Uzmite domaće zdrave zimnice

Sajam je otvoren!

Ovdje se rade najukusniji hamburgeri Sajma

Ježeki su uvijek za ples

UZ ILEK NA ŽUPANIJSKOJ SE SMOTRI PREDSTAVILA TEMOM TIKVA

Županijska smotra „Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje“ održana je 20. listopada 2018. na Franjevačkom trgu u Varaždinu. Našu zadruhu predstavili su učenici Bruno Ivičević (6.b), Sara Jagenčić (7.a) i Klara Težak (7.a) te učiteljice Jelena Keretić i Mirjana Vrček. Velika zeleno-narančasta tikva, cvjetni aranžmani u šarolikim tikvicama, juha od tikvica, kolači punjeni tikvom i drugi proizvodi odavali su temu izložbenog štanda naše zadruge.

Tikva je naš zaštitni znak

NAGRAĐENE NAJČITATELJICE NAŠE ŠKOLE

Klara među najboljim malim čitateljima u Županiji

Učenice Klara Žimbrek (3.b) i Laura Posavec-Lončarić (7.a) pozvane su na svečanost dodjele nagrada najboljim čitateljima školskih knjižnica osnovnih i srednjih škola Varaždinske županije za školsku godinu 2017./2018. Svečanost je održana u 9. studenoga 2018. u Županijskoj palači u Varaždinu povodom obilježavanja Dana hrvatskih knjižnica.

OSMAŠI NA EDUKATIVNOJ RADIONICI PETARDE NISU IGRAČKE

U sklopu kampanje „Mir i dobro“ službenici Policijske uprave varaždinske 7. studenoga 2018. u školi su proveli edukativnu radionicu „Petarde nisu igračke“ za učenike osmih razreda upoznavši ih s mogućim opasnostima ozljeđivanja te stradanja zbog nepažnje i igre s oružjem i pirotehničkim sredstvima.

Osmaši na radionici

ŠKOLA UGOSTILA HRVATSKE BRANITELJE

Naša je škola 9. studenoga 2018. ugostila hrvatske branitelje koji su učenicima sedmih i osmih razreda održali predavanje na temu *Prenošenje istine o Domovinskom ratu*. Svoje životne priče o danima obrane grada Vukovara i svoje domovine učenicima su ispričali branitelji Vladimir Milavec, umirovljeni časnik HV-a, Franjo Mušić, umirovljeni brigadir HV-a te bivši predavač na Hrvatskom vojnom učilištu u Zagrebu, Damir Laljek i Stjepan Jovan, bivši pripadnici PU Varaždinske.

Nije lako nositi opremu hrvatskog vojnika

OSMAŠI NA DEVETOM SATU POVIJESTI IZ VUKOVARA

Predstavili smo se video uratkom

Videokonferencija „Deveti sat povijesti iz Vukovara“ na temu „Hrvatska baština kao hrvatski identitet u Domovinskom ratu“ održana je 15. studenoga 2018. godine. Videokonferencija je okupila 15 škola iz cijele Hrvatske, a sudjelovali su i naši učenici osmih razreda predstavivši se kratkim video uratkom „Varaždinski dani rata“ koji su osmislili i izradili učenici Viktorija Pintarić i Mihael Šinko iz 8.a uz pomoć učiteljica Martine Sedlar, Martine Kos Grabar i knjižničarke Tatjane Slunjski.

SJEĆANJE NA TRAGEDIJU VUKOVARA

Učenici i djelatnici naše škole prisjetili su se stradanja Grada Heroja 16. studenoga 2018. kada su zapalili svijeće i posložili ih na zidic oko župne crkve na Trgu Josipa Godrijana. Dirljiv uvodni govor o padu razorenog Vukovara u ruke neprijatelja 18. studenoga 1991. održale su učiteljica Maja Priher i ravnateljica Anđelka Rihtarić. Molitvu za sve stradale predvodio je vlč. Izidor Ferek.

Svjetlo za Grad heroj

STRUČNA ESKURZIJA U ZAGREB – GLAGOLJICA, ALAN BJELINSKI I SAJAM KNJIGA

Članovi Dodatne skupine iz Hrvatskog jezika, Povijesne i Foto-grafske skupine te tamburaši i zborashi posjetili su 13. studenoga 2018. Nacionalnu i sveučilišnu knjižnicu, Koncertnu dvoranu Vatroslava Lisinskog te Interliber 2018. Učenike su pratile učiteljice Jelena Keretić, Maja Priher, Gordana Šimunec, Magdalena Njegovec i knjižničarka Tatjana Slunjski. Učenici su u NSK-a pogledali izložbu *Slovimo glagoljicom*, a u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog pogledali su i poslušali *Slike s izložbe* Modesta Petroviča Musorgskog u izvedbi Simfonijskog orkestra HRT-a pod ravnanjem dirigenta Alana Bjelinskog. Ekskurziju su završili posjetom najvećem sajmu knjiga u Hrvatskoj.

Maleni smo pred impozantnom NSK

DVODNEVNA TERENSKA NASTAVA OSMAŠA U VUKOVAR

Učenici osmih razreda sudjelovali su 29. i 30. studenoga 2018. na dvodnevnoj terenskoj nastavi u sklopu projekta *Posjet osmih razreda Vukovaru*. Kako bi spoznali važnost Domovinskog rata i Bitke za Vukovar u stvaranju samostalne i suverene Republike Hrvatske, učenici su posjetili važne memorijalne lokacije (Vukovar-

Emotivni trenutci na Memorijalnom groblju

sku bolnicu, Memorijalno groblje Domovinskog rata, Spomen dom Ovčaru, Trpinjsku cestu, Put spasa, Borovo Naselje), poslušali povijesna predavanja i svjedočanstva preživjelih. Posjet Vukovaru osmašima i njihovim učiteljima Martini Kos-Grabar, Igoru Pučeku i Magdaleni Njegovec bio je poučan, upečatljiv i vrlo emotivan.

Posjet Vukovaru

ZA 1000 RADOSTI

U ovu humanitarnu akciju Hrvatskog Caritasa učenici škole uključili su se u vrijeme Adventa na poziv i poticaj učiteljice Ljubice Barulek. Kupnjom raznobojnih narukvica s porukom „Pomažemo zajedno“ pomogli su i uljepšali Božić i božićne blagdane onima kojima je pomoć potrebna.

ŠKOLSKI MEDNI DAN

„Školski medni dan“ održan je 7. prosinca, na dan sv. Ambrozija, zaštitnika pčela i pčelara. Tog su dana učitelji Jasenka Minđek i Darko Meštrić svojim učenicima prvih razreda podijelili pakete sa staklenkom napunjenom domaćim

medom i slikovnicom „Pčelica Jelica i medo Edo“. Donaciju je osiguralo Ministarstvo poljoprivrede u sklopu nacionalne kampanje kojom se nastoji promovirati med hrvatskih pčelinjaka i podići svijest o važnosti konzumiranja meda.

SVETI NIKOLA NA VEČERI MATEMATIKE

Najmlađi se najviše raduju sv. Nikoli

Večer matematike u našoj školi održana je 6. prosinca 2018. Okupila je 162 učenika nižih i viših razreda te 63 roditelja. Uz pomoć učitelja, učenici i roditelji su kroz igru, zabavu i smijeh rješavali jednostavne i složene matematičke zadatke. Večer je organiziralo Hrvatsko matematičko društvo uz potporu Ministarstva znanosti i obrazovanja, a koordinatori projekta u našoj školi bila je učiteljica Snježana

Plantak. Sudionike je posebno razveselio posjet svetog Nikole koji je toga dana slavio svoj imendan. On im je osim lijepih riječi podijelio i bombone i mandarine. Tog je dana svetac duge sijede brade u društvu dvojice anđela posjetio i sve učenike razredne nastave oduševivši ih svojim dolaskom i poklonima. U nabavi poklona za sve učenike svetom su Nikoli pomogle Općina Sveti Ilija i Općina Beretince.

I sv. Nikolu zanima matematika

BOŽIĆNA PRIREDBA

Božićna priredba održala se 21. prosinca 2018. u Pastoralnom centru Vilim Cecelja u Svetome Iliji. Koordinatorica priredbe bila je učiteljica Mirjana Vrčec koja je pripremila voditelje priredbe, Mariju Žimbrec (5.b) i Brunu Ivičevića (6.b). Program priredbe obogatile

Marija i Ema kajkavski pripovedaju

su izvedbe malog i velikog zbora, tamburaša, plesne i scenske skupine, kazivanje poezije na hrvatskom i njemačkom jeziku te nastup polaznica Plesne škole Takt.

Učiteljima Jeleni Keretić, Maji Priher, Anici Hajdinjak, Maji Majnarić, Danici Detić, Ljubici Barulek, Dijani Piskač, Gordani Šimunec, Mirjani Vrčec, Mirjani Osonjački,

Raspjevani veliki zbor

Crvenoga nosa Malci

Nikolini Cmrečak, Igoru Pučeku, Darku Meštriću te vanjskom suradniku Igoru Šalamunu kao za-

služnima za organizaciju i pripremu priredbe, učenici su poklonili božićne zvijezde.

Što je bubamara čula?

Mali plesači

VALENTINOVSKA PRODAJA

Povodom Valentina, 14. veljače 2019. u našoj školi održana je prigodna prodaja koja je ove godine imala humanitarni karakter. Zanimljive proizvode izradili su učenici od 1. do 8. razreda, članovi naše Učeničke zadruge Ilek. Prihod od prodaje namijenjen je za potrebe školskoga Pjevačkog zbora. Učiteljica Glazbene kulture Jelena Keretić u obavijesti za prodaju istaknula je: „Tko kupi srce, za ljubav se zalaže i našem školskom zboru od srca pomaže!“

Štand za zaljubljene

DRUGAŠI OBILJEŽILI PRVI DAN HRVATSKE GLAGOLJICE

Kako se zove ova djevojčica?

Povodom Dana hrvatske glagoljice, 22. veljače, glagoljicu su kao dio opće pismenosti i vjerničkoga identiteta učenici 2.a i 2.b razreda upoznali na satu Vjeronauka. Suradnjom knjižničarke Tatjane Slunjski i vjeroučiteljice Gordane Šimunec povezali su svoje iskustvo o znakovima i simbolima u svakodnevnom životu s pismom te svoje radove izložili na panou ispred školske knjižnice.

I moje je ime od tri slova

ŽUPANIJSKO NATJECANJE ČITANJEM DO ZVIJEZDA

Županijsko natjecanje u znajući i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“ održano je 14. veljače 2019. u OŠ Trnovec. Naša učenica Sara Pintarić (7.a) prezentirajući svoj plakat na temu „Ljeto priča priče“, a potaknuta čitanjem romana *Ljeto na jezeru Čiču*, *Vežanje tenisica s jednom nepoznanicom* i *Blizanke*, postigla je 4. mjesto. U izradi plakata Saru je usmjeravala i vodila učiteljica Dijana Piskač, a za prezentaciju plakata pripremala ju je knjižničarka Tatjana Slunjski.

Sara priča priče o svom plakatu

ZDRAVLJE U BOJAMA

Našim je četvrtasima 13. veljače 2019. održan sat nutritivničke radionice u sklopu projekta *Zdravlje u bojama*. Projekt organizira Graditeljska, prirodoslovna i rudarska škola iz Varaždina. Predavanje je održala dipl. ing. prehrambene tehnologije profesorica savjetnica Karmen Kokot te uz pomoć svojih učenica predstavila pripremanje prirodnih napitaka.

Finis su ovi zdravi napitci

NA MASKENBALU ODRŽAN KVIZ I PROGLAŠENI POBJEDNICI FOTO-NATJEČAJA

Počinje školski zabavni kviz

Na pokladni utorak, 5. ožujka 2019. u našoj školskoj dvorani održan je za učenike razredne nastave Školski zabavni kviz pod maskama čiji je inicijator i organizator učitelj Darko Meštrić. Nakon kviza proglašeni su pobjednici foto-natječaja na temu *Advent u mojoj školi*. Učenici i djelatnici škole tajnim glasovanjem odlučili su da je najbolja i najljepša fotografija *Toplina* učenice Nike Priher, 2.a. Nakon proglašenja pobjednika dvoranom je zavladao fašnički ples.

Nikina pobjednička *Toplina*

NA KAZALIŠNOJ PREDSTAVI *BIBI I BUBI*

Učenici 2.b 15. ožujka 2019. pogledali su kazališnu predstavu „Bibi i Bubi“ u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu zahvaljujući ideji gospodina Darija Horvata. Mališanima se predstava jako svidjela.

2.b s Bibijem i Bubijem

DAN ŠARENIH ČARAPA U 2.B

Simbol Svjetskog dana osoba s Down sindromom šarene su ili rasparene čarape. One izgledom podsjećaju na kromosom koji djeca i odrasli s Down sindromom imaju po jedan viška, a ujedno simboliziraju ljepotu različitosti među ljudima. Tako su učenici 2.b i njihova učiteljica Marija Milutina i ove godine 21. ožujka nošenjem šarenih ili rasparenih čarapa pokazali podršku osobama s Down sindromom i njihovim obiteljima.

O PRAVILIMA PONAŠANJA NA VODI

Profesor Ante Sudec u našoj je školi 29. ožujka 2019. održao predavanje i radionicu pod nazivom „Kodeks sigurnosti na vodi“. Predavanju su nazočili učenici 4.a i 4.b razreda s učiteljicama Ljubicom Barulek i Mirjanom Osonjač-

Vidiš li me?

Čuješ li me?

ki. Na predavanju je istaknuto što radi spasilačka služba na vodi, koje su opasnosti prilikom boravka u vodi i pravila kojih se djeca, kao i svi plivači, moraju pridržavati kada plivaju ili kad odluče ući u vodu. Najaktivniji učenici bili su nagrađeni žutim majicama s natpisom „Kodeks na vodi“.

SNIMLJENA RADIJSKA REPORTAŽA O VAŽNOSTI VODA

Nakon održane radionice o važnosti i očuvanju voda s našim je četvrtima snimljena radijska reportaža povodom Svjetskog dana voda. S učenicima su 11. travnja 2019. Razgovarale Ljiljana Vuglač, glavna urednica radija Megaton i direktorica radija Anica Plantić.

O vodi je riječ

ČETVRTAŠI POSTALI ČUVARI VODA

Povodom Svjetskoga dana voda, 20. ožujka 2019. u našoj je školi održana radionica na kojoj su sudjelovali četvrti njihove učiteljica Ljubica Barulek i Mirjana Osonjački te pedagoginja Renata Mikac. Ovaj mini projekt organiziralo je komunalno društvo Varkom d.d. Varaždin, a sufinancira ga Europska unija iz Kohezijskog fonda. Nakon predavanja održan je kviz znanja. Predavačica je na kraju sve učenike imenovala čuvarima voda.

Sada smo čuvari voda

TREĆAŠI U ŠKOLI PLIVANJA

Svake godine učenici trećeg razreda idu u Školu plivanja. Tako su ove godine od 25. do 29. ožujka naši trećaši učili plivati. „Treninzi su bili iscrpljujući. Plivali smo prsno, leđno i kraul. Zadnjeg dana bila su završna testiranja. Ja sam postala plivač početnik. Nakon testiranja imali smo slobodno vrijeme za plivanje i igru u bazenu. Na kraju smo dobili diplome“, ističe trećašica Klara Žimbek.

Plutači i plivači

GOSTOVANJE NAŠIH UČENIKA U CVETLINU

Vjeruj u ljubav

Učenici naše škole, i to članice Scenske skupine i polaznici Dodatne nastave iz Hrvatskoga jezika, u pratnji ravnateljice Anđelke Rihtarić, učiteljica Maje Priher, Sunčane Lelkić, Magdalene Njegovec te knjižničarke Tatjane Slunjski gostovali su 22. ožujka 2019. u Područnoj školi Julijane Erdödy Drašković u Cvetlinu.

Druženje u Cvetlinu bilo je obilježeno domaćim cvetlinskim recitalom „De je hiža za me reči“ te

scenskom igrom „Što je Bubamara čula“ i recitalom „Vjeruj u ljubav“ koje je izvela naša Scenska skupina. Nakon kulturnog programa slijedio je kviz „Tko želi biti nepismen?“ u kojem su sudjelovale dvije ekipe učenika naše škole te četiri ekipe učenika škole domaćina. Na kraju kviza naše su se obje ekipe po brzini i znanju uspješno plasirale na prvo i drugo mjesto. Hvala Cvetlinčanima na gostoprимstvu.

Cvetlinsko društvo

DAN NARCISA

U organizaciji Mammae kluba Varaždin - udruge žena oboljelih od raka dojke, 22. ožujka 2019. u našoj je školi organizirana humanitarna akcija prikupljanja narcisa, cvijeta koji u cijelom svijetu simbolizira proljeće, novi život, nadu i borbu protiv raka. Akciju je vodila učiteljica Ljubica Barulek.

Rado sudjelujemo u humanitarnim akcijama

ČITAMO MI, U OBITELJI SVI

Već osmu godinu zaredom naša škola uključila se u nacionalni projekt poticanja čitanja Čitamo mi, u obitelji svi. Knjižnične naprtnjače s knji-

Spremni za druženje s knjigom

gama za djecu i odrasle 15. ožujka 2019. započele su svoje putovanje u obitelji naših učenika 3.a i 3.b razreda kojima je projekt namijenjen. Projekt na razini škole provodi knjižničarka Tatjana Slunjski u suradnji s učiteljicama Danicom Detić i Sanjom Požgaj. Projektom se želi potaknuti učenike na stvaranje navike čitanja, a cijelu obitelj na provođenje dijela slobodnog vremena uz knjigu.

Naša je siva naprtnjača

OBILJEŽEN DAN SVJESNOSTI O AUTIZMU

Na Dan svjesnosti o autizmu, 2. travnja 2019., učenici i djelatnici naše škole obukli su nešto plavo. Svjetlije ili tamnije plavo, s plavim crtama ili točkicama, haljine, majice, tunike ili košulje – iako smo svi bili u plavome, vidjela se naša različitost. Upravo je to

i poruka: svatko nosi u sebi svjetove, ali ih ne znamo i ne možemo svi jednako pokazati drugima. I s nama žive, rastu i uče osobe koje imaju poremećaj iz spektra autizma koji su pomalo drugačiji, ali jednako vrijedni i važni za našu školsku zajednicu.

Svatko je na svoj način plav

DARUJ MALO – POMOZI PUNO

Učenici i djelatnici škole uključili su se od 3. do 11. travnja 2019. u akciju pomoći socijalno ugroženim građanima. Akciju je vodila učiteljica Ljubica Barulek.

Daruj malo, s ljubavlju

IZVANUČIONIČNA NASTAVA UČENIKA RAZREDNE NASTAVE U ZAGREBU

Na Svjetski dan šale, 1. travnja 2019., učenici i učitelji razredne nastave krenuli su u Zagreb s velikom željom da uživo vide Pinokija. Kazališna predstava *Pinokio* izvedena je u zagrebačkom kazalištu Žar ptica. Nakon predstave pr-

vaši i drugaši posjetili su Međunarodnu zračnu luku Franjo Tuđman, učenici trećih razreda prošetali su Trgom bana Josipa Jelačića i Zakmardijevim stubama do kule Lotrišćak, a četvrtaši su posjetili Hrvatski sabor.

Hodnicima Hrvatskoga sabora

KOMEDIJAŠI IZ STAŽNJEVCA POKAZALI KAKO RAZVRSTAVATI OTPAD

Glumačka družina *Komedijaši Stažnjevca* posjetila je našu školu 16. travnja 2019. Izvedbom predstave *Neuredna Zlatokosa* učenike su educirali kako razvrstavati otpad.

Denis zna - papir ide u plavu kantu

NAŠI USPJEŠNI VJERONAUČNI OLIMPIJCI NA SUSRETU S BISKUPOM MRZLJAKOM

Naša Vjeronaučna skupina u čijem su sastavu učenici Borna Jurišak (6.a), Sara Pintarić (7.a), Sebastian Cinkuš (7.a) i Benjamin Horvatić (8.b) na natjecanju iz Vjeronauka na temu *Svjedoci radosne vijesti* u hrvatskom narodu osvojila je 1. mjesto u Varaždinskoj biskupiji. Zahvaljujući tom uspjehu, učenici, njihova mentorica, Leopolda Kefelja i ravnateljica Anđelka Rihtarić 2. travnja 2019. susreli su se s biskupom Josipom Mrzljakom u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Varaždinu. Na susretu s najboljim

vjeronaučnim olimpijcima Varaždinske biskupije biskup Mrzljak istaknuo je kako je, uz proučavanje života naših svetaca i blaženika, važno slijediti njihove primjere u dobroti i istini. Na kraju susreta vjeroučenicima su podijeljeni prigodni pokloni i objavljeno nagradno putovanje u Istru: *Stopama blaženoga Miroslava Bulešića*. Vjeronaučna skupina bila je uspješna i na državnom natjecanju gdje je zauzela odlično 5. mjesto. Natjecanje je održano od 3. do 5. travnja 2019. u Osijeku i Đakovu.

Ponosni na svoje vjeronaučne olimpijce

PJEVAČI NA 21. SMOTRI GLAZBENOG STVARALAŠTVA DJECE I MLADEŽI VARAŽDINSKE ŽUPANIJE

Naši pjevači sudjelovali su na 21. smotri glazbenog stvaralaštva djece i mladeži Varaždinske županije održanoj 3. travnja 2019. u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu. Zbor se predstavio sljedećim skladbama: *B. Bje-*

linski: Piano, J. Ostojić: Vlak, C. Brown: Čujem ritam (kanon), I. L. Kalinski: Potočić te je zauzeo peto mjesto. Voditeljica zbora učiteljica je Glazbene kulture Jelena Kereć, a za klavirsku pratnju bio je zaslužan prof. Danijel Oto.

Očarali čarolijom zvuka

BUBAMARASTA SURADNJA ŠKOLE I DJEČJEG VRTIĆA ANĐEO

Tridesetak mališana iz Dječjeg vrtića Anđeo u pratnji s. Monike i svojih teta Danijele i Nikoline 9. travnja 2019. po-

Zašto je bubamara nezadovoljna?

sjetilo je našu školu kako bi pogledali scensku igru Što je bubamara čula i sudjelovali u nekoliko zanimljivih „bubamarastih“ aktivnosti koje su im pripremile članice Scenske skupine predmetne nastave uz pomoć učiteljica Maje Priher i Sunčane Lelkić te knjižničarke Tatjane Slunjski. Mališani su pogledali scensku igru, poslušali priču, pjevali o bubamarcu, izrađivali bubamare od papira i tragali za slatkim blagom.

Scenska igra za mališane

XVI. THEATERSPIELE

U HNK-u Varaždin od 11. do 13. travnja održao se 16. kazališni festival na njemačkom jeziku *Theaterspiele*. Naša dramska družina *Blümchen* tom se prigodom publici predstavila predstavom *Königin der Farben* koja je premijerno prikazana 11. travnja 2019. Nastupali

su učenici Marija Pintarić (4.a), Leona Domislović (4.a), Dominik Domislović (2.a), Kristijan Kožul (4.a), Dorotea Fogec (4.a), Robert Milković (3.a), Tin Vitez (4.a), Viktorija Beli (4.a) i Luka Čep (4.a). Voditeljica dramske družine bila je Maja Majnarić, učiteljica Njemačkoga jezika.

Kraljica boja na sceni

MAX SUCHT DEN SUPERSTAR

Pod svjetlima pozornice

„Max sucht den Superstar“, talent show na njemačkom jeziku održan je 12. svibnja 2019. u OŠ Cestica. Ove godine natjecali su se izvođači iz 22 škole. Uz škole iz Varaždinske županije sudjelovale su i škole iz Međimurja, Zagreba, Zadra i iz susjedne nam Slovenije. Naša škola svake godine sudjeluje na natjecanju. Ove godine pred-

stavljale su nas Klara Stankus (8.b), Izidora Osonjački (7.b), Franja Sokol (7.b), Ema Stankus (7.b) i Sara Farkaš (7.b). Otpjevale su pjesmu *Niemals genug* i svojom izvedbom izmamile veliki pljesak publike. Pobjednici ovogodišnjeg Talent showa natjecatelji su iz Slovenije. Cilj showa je popularizacija njemačkoga jezika.

FILMSKI URADAK NAŠIH UČENIKA PREDSTAVLJEN NA PAFF-u 2019.

Amaterski filmski festival na njemačkom jeziku - PAFF (*Petrijanec Amateur Film Festival*) održao se 26. i 27. travnja 2019. u OŠ Petrijanec. Naša škola predstavila se filmom *Eine kleine Katze* koji su izradili učenici Klara Stankus (8.b), Lucija Pintarić (8.b), Rene Matečak (8.a), Karlo Pomper (8.a)

Filmaši na okupu

i Ida Horvatić (5.b) pod mentorstvom učiteljice Marije Ružić. Na festivalu su sudjelovali učenici iz desetak škola Varaždinske, Međimurske i Zagrebačke županije. Osim projekcija filmskih uradaka, za učenike su organizirane i zanimljive radionice snimanja zvuka, izrade animacije i snimanja dronom.

JUMICAR

Program preventivnog odgoja djece u cestovnom prometu u koji su bili uključeni učenici drugih i trećih razreda naše škole održan je 17. travnja 2019. godine. Na školskom igralištu postavljen je poligon koji je simulirao stvarni promet. Upravljaajući vozilima za obuku na električni pogon, učenici su iz perspektive vozača mogli uočiti opasnosti cestovnog prometa. Osnovna ideja Jumicar programa edukacija je djece o sigurnosti u prometu na vrlo jednostavan, originalan i zabavan način.

PRVI ZNANSTVENI SAJAM

Prvi Znanstveni sajam osnovnih škola Varaždinske županije održan je 30. travnja 2019. u OŠ Trnovec. Naši učenici Sebastian Cinkuš, Ana Čikač, Sara Pintarić, Viktorija Pintarić i Mihael Šinko, pod vodstvom učitelja geografije Željka Uremovića, predstavili su se svojim projektom "Postanak nafte" i modelom naftnog ležišta.

Prvi put na Znanstvenom sajmu

PETI FESTIVAL MATEMATIKE

Na petom Festivalu matematike Varaždinske županije koji je održan 25. travnja 2019. Sara Mikić (6.a) osvojila je nagradu za najljepšu bilježnicu šestih razreda, a Mihael Šinko (8.a) za najljepšu bilježnicu osmih razreda. Nagrada za najljepši plakat, prikaz 3D Pitagorinog stabla, pripala je učenicima Viktoriji Pintarić i Mihaelu Šinku iz 8.a. Učenci Eugen Čikač (5.a), Blaž Hradić (5.a), Samuel Cinkuš (5.b), Vita Sokol (5.b), Sara Mikić (6.a), Marta Kapeš (6.b), Leona Fotak (6.b), Sara Pintarić (7.a) i Nikolina Golubar (8.b) sudjelovali su u pojedinačnom natjecanju za koje su ih pripremali

učiteljica Snježana Plantak i učitelj Igor Puček. U pojedinačnom natjecanju sudjelovali su i učenici četvrtih razreda Iva Detić (4.b), Slaven

Najljepši 3D plakat

Jurišak (4.a), Luka Čep (4.a), Leona Domislović (4.a), Kristijan Kožul (4.a) i Viktorija Beli (4.a). Njih su pripremali učiteljice Ljubica Barulek i Mirjana Osonjački. Za ekipno natjecanje prijavile su se dvije ekipe naše škole. U ekipi NADO natjecali su se David Horvat (2.b), Jan Domislović Cvek (2.b), Lovro Trubelja (1.b) i Nola Mlakar (1.b). Ekipu NADO pripremali su učiteljica Marija Milutina i učitelj Darko Meštrić. U ekipi Abakus natjecali su se učenici Viktorija Pintarić (8.a), Mihael Šinko (8.a), Sebastian Cinkuš (7.a) i Laura Posavec-Lončarić (7.a) pod vodstvom učitelja Igora Pučeka.

PRIREDBA ZA MAME

Mami, od srca

Koliko vole i poštuju svoje majke, učenici nižih razreda pokazali su na priredbi povodom Majčina dana. Priredba je održana 10. svibnja 2019. u našoj školskoj dvorani. Program obogaćen folklornim i suvremenim plesovima, glumom i pjesmom vodile su učenicice Ema Kefelja i Marija Jalšovec iz 3.a. Koordinatorica

priredbe bila je učiteljica Danica Detić, a učenike su za nastupe pripremale i učiteljice Anice Hajdinak, Sanja Požgaj i Mirjana Osonjački. Sretan Majčin dan svim je majkama poželjela i ravnateljica Anđelka Rihtarić. Svečanost je završila podjelom darova koje su učenici sami izradili i darovali svojim voljenim majkama.

Sad se vidi, sad se zna

Veseli plesači

Folkloriši za mame

MY PC'S LIFE

I got my PC on 22nd of September 2016. I really love him, and he means a lot to me, so today, I'm going to be describing his feelings over the years, but I'm mainly going to be concentrating on describing one very important and very essential part of my PC - the processor, A.K.A.; „the PC's heart“.

I like to call the processor simply - Richard. Why Richard? Well, his code name is actually „Richardland“ and so I figured that the best name for him would be really similar to the code name, so that's how I got the idea of giving him a name Richard. When Richard first arrived in my room, on 23rd of September (the day after we bought him), we instantly started knowing and understanding each other, and we were also completely aware of our feelings and mood - it seemed like we were made for each other. In the days that followed, I introduced my two other PCs to Richard. The longer I knew Richard, the more I understood him on the deep mental level. I realized that Richard was a friendly creature and I decided to look for some more friends to him. Then, one day I went to my attic and dug out two of my old PCs - one of them was from 1998, and the other one was from 2001. First, I took the processor of the older computer out because it was much easier to get out than the other one. And so, when I took out the processor, I named him Max and then I brought him down to my room and introduced him to Richard. They quickly became friends and often communicated to each other.

Okay. So everything went according to plan with Richard and Max, but my next goal was to get the other processor out (which took much more effort to take him out than Max), I named him Dave and I also brought him down to my room to become friend with Richard. I noticed that, at first, Richard didn't really like Dave (mainly because he was annoying at first), but then shortly after, they became best friends and they were inseparable. They were chatting all night long, and they continued doing that for about six months, until 14th of May 2018 when something shocking happened. That day, my mother was cleaning my messy room and she found a little paper towel and she threw it in the trash. What she didn't know though, was that in that paper, Dave was kept

because I didn't want his pins to be bent. And, yeah, on that day, Dave was lost forever and I never found him again. It was painful for me, and imagine how painful it was for Richard - I mean, they were best friends!

So from that day, Richard's life slowly started to go downhill. His feelings were lost and we never talked so much after that day as we did two years ago. So, yeah, I wanted to share this story with you to see through how much pain I am currently going through. And, yeah, I also wanted you to see how much my PCs relate to me on a deep personal level. It is very surprising, so that's why I took all my efforts to tell you this weird story.

*P.S. Dedicated to Dave
and Richard*

Paula (Paja) Vorih 8.b

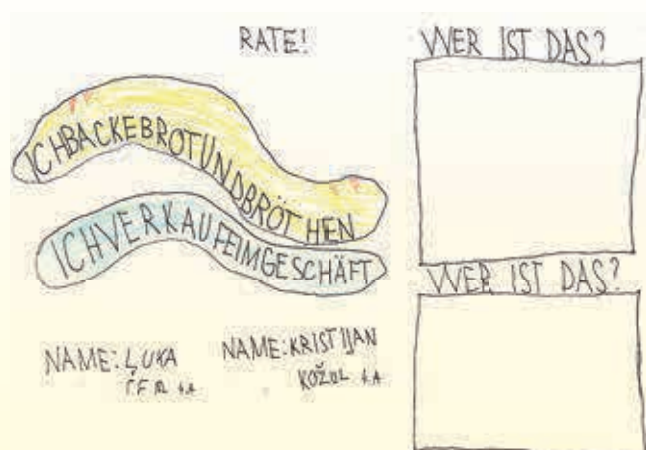
FINDE DIE WÖRTER:

FUßBALL
HANDBALL
TENNIS
GYMNASTIK
VOLLEYBALL
HOCKEY
HOBBYS
FAHRRAD
FAHREN
SCHWIMMEN
TRAMPOLIN
SPRINGEN
MODRIĆ
LAUFEN
GESUND
TRAINING
GRUPPE
FUß

F	U	B	B	A	L	L		G	S	V	P		O		
H	R	T	G	E	S	U	N	D	Y	H	O	C	K	E	Y
A	M	A						C	M	H	L		T	T	
T	E	N	N	I	S	V		L	N	I	L		E	R	
G	L		D		S			L	A	P	E		A	A	
O	H	O	B	B	Y	S	A	S	Y			M		I	
B		L			A	F		B	T		B		O	G	
F	U	B	F		L			I		A		Ü	D	R	
N	E	F	U	A	L	R	K	M	L			R		U	
S	C	H	W	I	M	M	E	N		C	L	H	I	P	
F	A	H	R	R	A	D	F	A	H	R	E	N		P	
T	R	A	M	P	O	L	I	N	S	P	R	I	N	G	

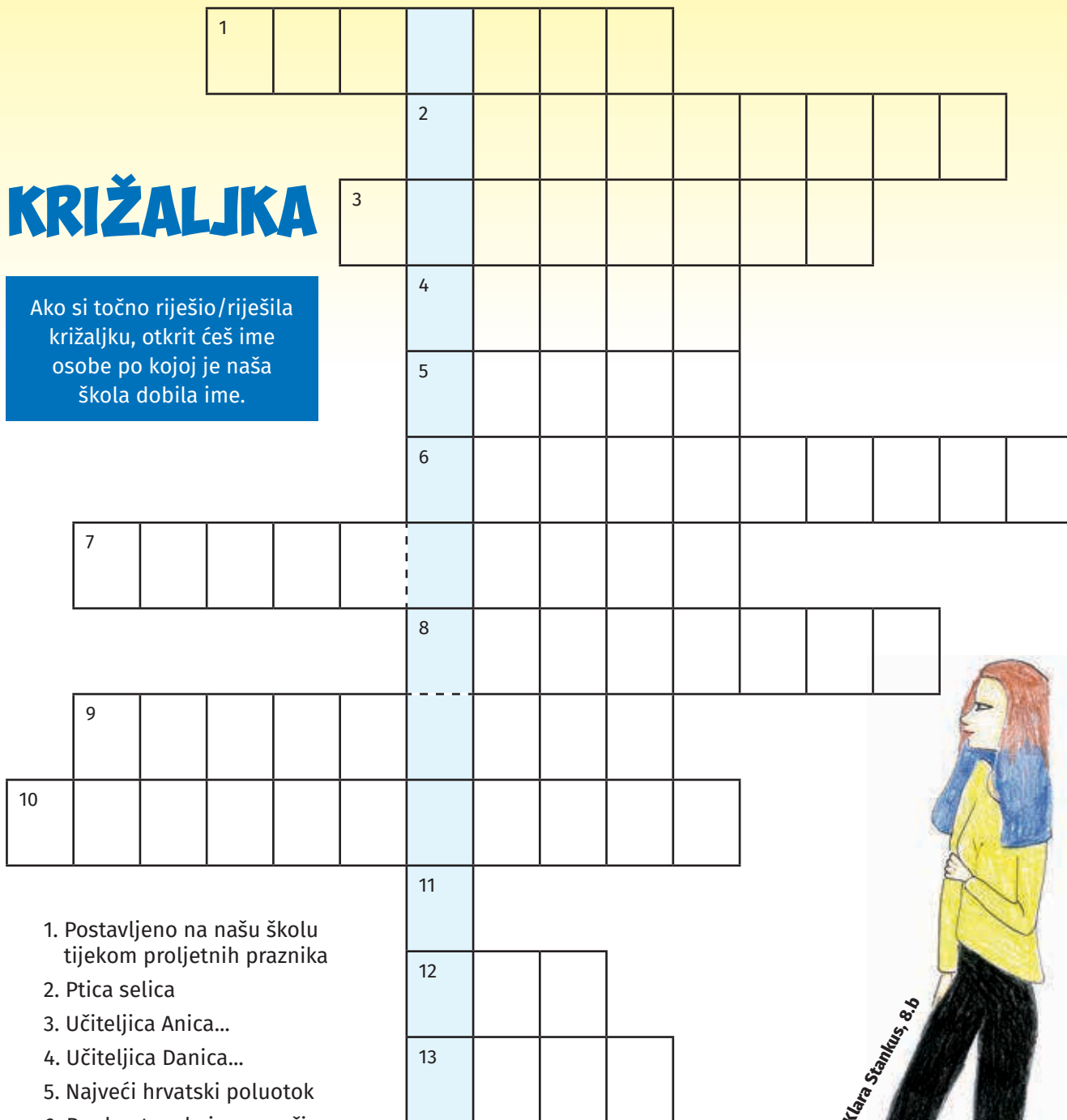
AUS RESTLICHEN WÖRTER BEKOMMST DU DEN SATZ: _____

! ANA CIKAČ, 7.A

KRIŽALJKA

Ako si točno riješio/riješila križaljku, otkrit ćeš ime osobe po kojoj je naša škola dobila ime.

1. Postavljeno na našu školu tijekom proljetnih praznika
2. Ptica selica
3. Učiteljica Anica...
4. Učiteljica Danica...
5. Najveći hrvatski poluotok
6. Predmet na kojem se uči računati
7. Selo u kojem se nalazi naša škola
8. Ravnateljica Anđelka...
9. Predmet koji poučava o Isusu
10. Predmet na kojem se uči o računalu
11. 29. Slovo abecede
12. Organ koji nam omogućava osjetilo vida
13. Šaran je...

Borna Jurišak, 6.a

PITALICE

1. Što je to malo, zeleno i trokutasto?
2. Kako je zec pobjegao zmiji?
3. Što je autobus?
4. Zašto je morski pas u plićaku?
5. S koje strane tigar ima najviše pruga?

RJEŠENJA: 1. TROKUT 2. PROVUKAO JOJ SE IZMEĐU NOGU 3. PRIJEVOZNO SREDSTVO KOJE DESET PUTA BRŽE VOZI DOK ZA NJIM TRČIŠ NEGO KAD SE U NJEMU VOZIŠ. 4. NE MOŽE SE SPJETITI GDJE JE ZAKOPAO KOST. 5. S VANJSKE

Klara Stankus, 8.b

